

UNDERVEIS

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn 3-2016

St. Hansstevnet 2016
Sidene 8 & 9

6-7

En flyktning forteller

16

Tilbake i Norge etter
11 år i Mongolia

22-23

Gamle ord - ny tid?

DELK

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn med fire nummer pr. år.

33. årgang. Opplag 2 200 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Rolf Ekenes

Kontortlf.: 33 35 93 51

E-post: rolf.ekenes@delk.no

I redaksjonen:

Torunn Fadum Døvik

Tlf.: 918 87 350

E-post: hvorfor-ikke@live.no

Torunn Hvale

Tlf.: 971 69 322

E-post: torunn.hvale@gmail.com

Jon Tore Lie

Tlf.: 952 95 554

E-post: jotol@online.no

Red. sekr. – design & layout

Tormod Fredriksen, TEIE it-com

Tlf.: 916 93 078

E-post: tofredr@online.no

Trykk

Nordby Grafisk, Larvik

Forsidefoto

Fra St. Hansstevnet på Gjennestad

Foto: TFR

Distribusjon

DELK-kontoret

Tlf.: 33 35 93 50

E-post: underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn

Åslyvn. 19, 3170 Sem

E-post: delk@delk.no

Kontonr.: 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

4-5

DELK til besvær

Om skadevirkninger på mennesker i kristen sammenheng

12

Pris hans navn

Intervju med Katrine Hel-land, leder av salmebok-komiteen

21

- I Guds rikes arbeid blir man ikke pensjonist!
Arild Minnesjord

Litt av innholdet:

- 03 Leder
- 04 Leder | DELK til besvær
- 10 Andakt | Festdag i Ryenberget menighet
- 11 500-års jubileum for reformasjonen
- 13 Jesus lærte oss å ikke dømme
- 14 Sterkere sammen
- 15 «Jeg har kalt deg ved navn, du er min»
- 17 DELKs strategiplan 2018-2021
- 18-19 Møtelisten
- 20 Med «Godhet for andre» på timeplan
- 24 Orden i økonomien er viktig
- 25 Fra to til en i Telemark
- 26 Pilegrimstur eller bikuber?
- 27 Jesus i hverdagen - Kvitsund 2016
- 28-29 Bondal-sider
- 30-33 Diverse nyheter fra DELK
- 34 Slekters gang | Kontoer for gaver | Misjonærer og utsendinger
- 35 DELKs adresser og kontaktpersoner
- 36 En kjent salme fra den nye salmeboken

Synd?

Nå må vi snart snakke om noe annet

Iblant møter vi synspunkter av denne typen blant mennesker som har et engasjement når det gjelder tro, kirke og kristenliv. Det sukket høyløyd over kirkens snakk om synd i alle kanaler; enten det er sex utenfor ekteskap, oljeboring utenfor Lofoten, homofili og klimakrise eller havesyke og pengesug – synd alt sammen. Kirken blir et nei-monstrum som skremmer bort folk. Skru av syndemegafonen og snakk så folk tør komme, sies det.

Det har vært en frisk debatt om kirkens tale eller taushet om synd i kristenmedia den senere tid. Ikke bare de overfladiske synserne som har høyrøstede meninger om det meste, men også mange kvalifiserte kommentarer mener kirken må tone ned sitt syndespråk og sine negative beskrivelser av mennesker. Folk har nok å bære på av skyld, skam og selvforakt om ikke kirken skal øke byrden.

Har de rett? Det kan ikke være mye tvil om at i mange kristenmiljøer her til lands har menneskets syndighet i perioder vært vektlagt på en slik måte at mange har mistet både tro og glede og vendt kirke og kristendom ryggen. De har kjent seg både skremt og fordømt og fått et veldig negativt selvilde hvor det er lite igjen å finne av beskrivelsen fra Salme 8 av mennesket: kronet med herlighet og ære, lite ringere enn Gud. I DELK har vi også en historie på dette. Det hjelper oss lite at mange andre kirkesamfunn har det samme.

Og samtidig spør vi: Er dette en rett beskrivelse av kirkens forkynnelse i dag? Det er alltid vanskelig å uttale seg i generelle vendinger om tilstanden når det gjelder forkynnelsen i menigheter og forsamlinger. Men inntrykket er motsatt av påstanden i innledningen. Talen om menneskets syndeforderv og kritiske stilling overfor Gud inntar ikke en dominerende plass i forkynnelsen rundt forbi. I mange sammenhenger er den nærmest fraværende. Skyldes det en forlegenhet på det å tale bibelsk,

Foto: Boe Johannes Hermansen

sant og realistisk om menneskets reelle tilstand – både med sin synd og med sin høye stand? Eller hva er grunnen?

I vårt eget kirkesamfunn har vi inntrykk av at forkynnelsen om lov og evangelium fortsatt har en viktig plass, med tale både om synd og nåde, fortapelse og frelse. Men er den sjeldnere å høre? Snakkes det mindre kraftfullt og tydelig om syndens katastrofale mulighet for å skille oss fra Guds kjærlighet, omsorg og frelse? Holdninger, livsstil og meninger hos en del mennesker kan tyde på det. Utfordringen er også at forståelsen av synd ofte kan være ganske grunn, og menneskets dype fall og syndige natur er svakt forkynt eller overfladisk omtalt. Vår kritiske situasjon som mennesker uten Guds nåde i Kristus ryster oss ikke. Vi har vårt å beskikke også i DELK.

Og samtidig: Hva skal lyde tydeligst, sterkest og med størst engasjement både i forkynnelsen og vitnesbyrdet? La oss gi Thomas Kingo siste ordet på akkurat dét: – Jesus, jeg med gråt vil bede: Hjelp du til at troens glede fremfor synd og sorger må alltid overvekten få! (DELKs salmebok 429 v.5).

Look to Denmark – denne gang

I leder-serien 'Look to' er vi nå kommet til Danmark. De med godt fortidsminne husker at vi i forrige utgave av vårt kirkeblad kommenterte her på lederplass et svensk kjøpesenter som midt blant pizza, bakeri og spillehall også hadde plass for et gudshus. Kyrka sto og lyste på kjempetavlen utenfor kjøpesenteret. Look to Sweden, sa vi; dette er frimodig og flott. Deres skandinaviske naboer er sørgelig tilbakestående her.

Så feil kan man ta. I sommer har vi syklet Danmark på langs og tvers – i hvert fall deler av landet. Og hva lyser mot oss like utenfor Ebeltoft, en vakker og vennlig by ved kysten av Øst-Jylland? Joda, midt mellom kjempetavler for både pølse, pils og bilmodeller finner vi denne store infotavlen om – av alle ting – byens og distriktets gudstjenester. Med store typer og uten snev av sjenanse.

Går danskene i kirken? De fleste ikke – og de blir færre for hvert år. Ikke ulikt situasjonen i vårt eget land. Men de kan i hvert fall ikke skylde på at de ikke vet om stedet og tiden. Jeg vet ikke om alle små og store danske byer har slike tavler. Men jeg ser ikke bort fra det. Slik også i Storbritannia. I februar hadde jeg studiepermisjon og besøkte noen menigheter i Church of England.

Der også: store skilt, artige og informative plakater, bannere over veien, overveldende synliggjøring.

Hvorfor er vi nordmenn så forlegne og fantasiløse på vegne av vår tro og våre kirker, våre gudstjenester og samlinger? Hvor blir det av plakaten, bannerne, de store og synlige infotavlene om de kirkelige hva og hvor – og gjerne to ord om hvorfor? Da Paulus sto på Areopagos i Athen og forkynte høylydt: Athenske menn! – så var det banner så det holdt. Eller da Jesus sto fram på torget i høytiden og ropte ut: Den som tørster, kan komme til meg og drikke! Torgtavle til tusen.

Vi snakker ofte og høyt (gjør vi?) om at vi har verdens viktigste og beste budskap, det nord-menn og verdens-menn trenger mer enn noe annet: evangeliet om Guds sønn Jesus, til frelse for alle mennesker. Men du må lete og spørre og forske deg fram til der budskapet deles ut. Må det være sånn? Kunne DELK gå foran som forbilde? Hvilken menighet kommer først med et nyskapende eksempel som ingen kan unngå å se? Og kanskje følge.

Vil neste leder i serien hete «Look to Norway»?

RE

DELK til besvær

Vi har fått tegnet et bilde av hvor stor skade mennesker kan påføres når en usunn åndelig kultur får utvikle seg uhindret. Det startet med VG-TVs filmserie 'Frelst', med vitnesbyrd fra mennesker med tilknytning til blant annet Jesus Revolution Army. Det utløste etter hvert et skred av meldinger om lignende forhold i flere kirkesamfunn og organisasjoner.

Åndelig ukultur

DELK har ikke vært en del av denne vårens avdekking av åndelig ukultur av det ødeleggende slaget. Vi er mange som kjenner oss rike og velsignet i DELK, og er takknemlige til både mennesker og Gud for det vi har mottatt gjennom vårt kirkesamfunn. Samtidig vet vi at vi også har en mindre lys historie på dette feltet. I våre rekker er det mennesker som har blitt påført skade og kanskje opplevd nederlag de aldri har greid å reise seg fra igjen – forårsaket av vår måte å være kirke, menigheter og skole på. I tillegg fulgte kanskje hjemmet opp langs de ødeleggende linjene og ble en del av et destruktivt regime.

Dette var forhold som stadig flere ble smertelig klar over for noen tiår tilbake. I 1995 forfattet den daværende DELK-ledelsen en offentlig beklagelse. De gikk ut i Underveis og andre sammenhenger og beklaget og ba om tilgivelse for følgen av noen sider ved kirkesamfunnets virksomhet. Det handlet noen ganger om uvis oppførsel overfor barna fra enkelte ledere eller lærere. Men enda mer handlet det om tenkning og holdninger som kom til uttrykk i kirkens forkyn-

Denne våren har den kristne dagspressa og også andre medier fokusert på langtidsskadevirkninger på mennesker i kristen sammenheng, forårsaket av autoritære ledere

og usunne åndelige miljøer. Det har vært sterke vitnesbyrd om ensretting, åndelig maktovergrep, et ekstremt ytelsespress og noe nær mental hjernevask og manipulering.

nelse og skolens undervisning. Livets alvor og fortapelsens mulighet gjennom en streng domsforkynnelse skapte hos noen en helvetesangst som ble krevende å håndtere for følsomme barnesinn. Spørsmål knyttet til etikk og praktisk kristenliv og hvor Bibelen ikke gir entydige retningslinjer, ble gjort til krav, bud og formaninger. De som ikke fulgte den pålagte norm kunne møte et oppgjørsregime som ofte var lite følsomt og iblant også dypt urettferdig.

Nederlagsopplevelse

I skolen skapte kristendomsundervisningen, med sin store vekt på utenatlæring, med vanskelig stoff og store krav, en nederlagsopplevelse for mange elever. Det som skulle vært en av barneskolens fineste sider og mest verdifulle innhold, ble for mange ensbetydende med strev, krav og opplevelse av å være en taper. Kristendom ble forbundet med å mislykkes, med gjensitting og straff. Mer tragisk kan det ikke bli. Oppveksten og skolegangen i DELK ble for noen et stort traume. Sinnet hos enkelte rettet mot DELK den dag i dag er betydelig.

Dette er et sterkt negativt bilde. Men ingen er tjent med at disse mørke sidene av DELKs nære historie, slik de ble opplevd av noen, tildekkes eller omskrives. Vi trenger ikke bruke mange ord i denne sammenheng på å si at veldig mange ikke har opplevd sin barndom og skolegang i DELK på denne måten. Tvert imot har de lyse minner fra sin DELK-oppvekst, enten de er aktive i kirkesamfunnet i dag eller ikke. Det endrer ingenting på alvoret i vitnesbyrdene fra dem som opplevde det stikk motsatt.

DELKs ledelse den gang høstet mye anerkjennelse for sin ærlige måte å gå ut på, og at de erkjenner at det var sider ved kirkesamfunnets forkynnelse og skolevirksomhet som ga mennesker sår som det tok lang tid å lege – hvis noen gang. Det er grunn til å rose dem for dette. I kristen-Norge er det en av de ting DELK er positivt kjent for: De våget å sette fingeren på svake sider ved egen historie og praksis, erkjenne feilsteg og be mennesker om tilgivelse.

En utstrakt hånd

Men hva så? I ettertid har det vist seg at mange av de som satt med bitterhet, sjelesår og ødelagt barndom, aldri fikk den utstrakte hånd de kunne trenge. Det som var et prisverdig første steg fra kirkens side, ble i liten grad fulgt av det steg nummer to som var forespeilet og som mange håpet på. Det stoppet opp med den kollektive beklagelsen. Men det var da det skulle begynne.

I den senere tid – mer enn to tiår siden 'Bekjennelsen' – har vi fått noen signaler om akkurat dette. Og som igjen har ført til at vi nå ønsker å se på denne saken igjen på nytt. I møte med slike synspunkter registrerer vi hele skalaen av reaksjoner, alt fra stor forståelse til nesten hoderisting: skal vi ha nye runder på dette nå? blir de aldri ferdige? osv.

Nei, noen blir aldri helt ferdige med sår som ikke får hjelp til å gro. Når det kommer slike innspill, ønsker vi fra DELKs side å lytte til mennesker som har det vanskelig, og som ønsker å si oss noe. Da er det mindre viktig om vi eller andre mener det er grunnlag for anklagene eller ei.

Inviteres til kontakt

DELKs hovedstyre har drøftet denne saken i det siste, og Rådsmøtet vil se på dette i sitt oktobermøte. På årets St.Hansstevne ble temaet nevnt på avslutningsmøtet, og de som selv kanskje har vonde følelser knyttet til sin egen oppvekst i DELK, eller kjenner noen som har det, ble invitert til å ta kontakt med DELKs ledelse for å samtale om dette.

Men de som dette kanskje aller mest gjelder, er neppe på vårt St.Hansstevne, og kanskje har de heller ikke mange kjente der. Mer trolig er det at en del av de vi her snakker om, fortsatt mottar Underveis, eller har familie eller venner som leser vårt kirkeblad. Derfor ønsker vi på denne måten å få kontakt med de dette gjelder, og si så tydelig vi kan: Vi vil gjerne sitte ned og lytte med et åpent sinn til det dere vil si oss, og som vi trenger å høre.

Frigjørende kraft

Hva det vil kunne avstedkomme deretter, har vi ingen mening om nå. Vi ønsker først og fremst å gi mennesker mulighet til å fortelle sin historie. Å sette ord på noe som kanskje i årtier har gjort vondt og har utsatt dem for en urett, har i seg selv en frigjørende kraft.

«Sannheten skal gjøre dere fri», snakker Jesus om i Joh 8,32. Det er Den hellige ånds verk alene. Det er sant i alle troens og livets omstendigheter, også i det som handler om sår i sjelen og ødelagt liv.

RE

Ill. foto: TFR

En flyktning forteller:

–Vi hørte bomber og begynte å løpe

Mohamad Suleiman er 20 år. Han kommer fra Sudan og vokste opp på landsbygda i Darfur (et område på størrelse med Spania). Ti år med krig har gjort Darfur til et av de fattigste områdene i verden.

Mange hundretusen mennesker er i dag på flukt. FN kaller konflikten i landet en humanitær katastrofe.

– Far var bonde, vi hadde enn liten gård og dyrket jorda. Vi hadde det ganske bra. Sauer og geiter og kuer hadde vi. Jeg passet på de små dyrene. De eldre søsknene mine passet de store dyrene. Mohamads familie var muslimer og gutten gikk på koran-skole. Familien ba hver dag fem ganger. På fredager var de i moskeen.

I 2004 var det krig i Darfur. Flere folkegrupper i Darfur opplevde seg diskriminert av det arabiske styret i hovedstaden og gjorde motstand. Regjerings-militsen aksjonerte og slo ned all motstand. De brente hus, tok menn til fange og drev andre på flukt. Far til Mohamad ble tatt, og senere fikk familien vite at han var drept.

– Alle flyktet, forteller Mohamad på et forbausende bra norsk. – Men militsen kom nærmere. Vi hørte bomber og begynte å løpe.

Da var det at Mohamad, 9 år, mistet kontakten med resten av familien sin. I kaoset som oppstod, løp han og resten av familien hver sin vei! Etter hvert ble den mer og mer utslitte 9-åringen kjent med noen kvinner. De bar ham videre på flukten.

– Etter en dag ble de slitne av å bære meg.

Til slutt fant de en mann som var villig til å ta imot ham. Han hadde sauer og geiter.

– Vi klarer ikke bære deg mer, sa kvinnen som bar meg. Men, kanskje kan vi finne deg her senere?

Mohamad passet på dyrene for mannen han var plassert hos. – En gang da jeg var i skogen, kom en ulv og tok en sau. Jeg ble redd og tenkte at hvis jeg går tilbake nå, så vil han slå meg.

Alene om natten flyktet gutten videre. Etter hvert så han noen lys i mørket og kom fram til en liten by. Der ble han en stund, sov ute og spiste den maten som ble kastet fra de enkle spisestedene omkring. Men han så også mange soldater og ble redd. Han måtte komme seg videre.

– Jeg oppdaget noen store lastebiler som stoppet i byen. Uten at noen så meg, kom jeg meg opp på en av dem og gjemte meg blant varene.

Han hadde funnet noe plast han kunne beskytte seg med i nattekulda. Lastebilen kjørte hele natten og hele dagen. – Om kvelden ble jeg veldig tørst og sulten. Da bilen stoppet, kom jeg ut og spurte dem om å få noe. De ble redde og sinte. Jeg kunne ikke språket deres (arabisk) men skjønte at de spurte: Hvor skal du? Hvor kommer du fra? En av dem forstod meg, og jeg fortalte at jeg ville til familien min.

Sikker på at gutten var død

Men da var de kommet til Libya. Uendelig langt hjemmefra.

Mohamad fikk være med dem videre på lastebilen nordover i Libya i flere dager og fikk litt mat og drikke. Endelig gjorde de en lengre stopp i en by, og alle fikk sove. Da Mohamad våknet

den morgenen etter å ha sovet ganske godt, var alle reist. Rundt ham var libyere som han ikke forstod språket til. Igjen var han fullstendig alene. Han spiste det han fant og fikk.

I den byen møtte han en bonde som ville hjelpe han, eller kanskje ha han som billig arbeidskraft? Han ble på gården hans i 8 år. Det var der han også kom i kontakt med en som snakket språket hans og som begynte å søke etter familien hans. En dag er det forbindelse på telefonen til en person som kan være en av hans egne. Det er mamma! Både hun og han er helt sikre på hvem de snakker med. I mange år hadde moren regnet med at gutten var død.

En natt kom det tyver til gården. De brøt seg inn på rommet til Mohamad og tok alt han eide. De skadet ham i leggen med kniv. Han viser meg arret der vi sitter. De tok også telefonen han hadde fått av mannen som hadde hjulpet ham til kontakt med familien.

Ingen steder å være

– Bonden jeg var hos, sa at det var ikke noe hjelp å få fra politiet. Jeg ble redd de skulle komme tilbake for å drepe meg.

Igjen flyktet Mohamad videre. Om natten. Han kom seg på en buss til en annen by og fikk etter hvert kontakt med en lege som tok seg av ham i noen uker. Men igjen ble dette for utrygt. Han ble bedt om å komme seg videre.

Mohamad Suleiman er 20 år, har vokst opp på landsbygda i Darfur i Sudan, og bor nå i Porsgrunn.

Det var 2012. Han kjøpte billett til hovedstaden i Libya. Der traff han en fra Darfur som lot han bli med seg. De var seks som bodde sammen i et hus og snakket samme språk. Han fikk småjobber. Høstet appelsiner. Var i butikk. Tjente penger.

Han var etter hvert blitt 16 år og fikk vite at hvis han skulle få noen utdannelse, måtte han til Europa.

– Jeg visste ikke noe om Europa.

Noen venner tok kontakt med en som fraktet folk over Middelhavet. To døgn tilbrakte han i en liten båt over havet til en totalt ukjent verden og framtid. Da flokken med flyktninger kom i land i Italia, forlot de Mohamad. Alene.

Etter hvert kom han i kontakt med en mann fra Algerie som ville hjelpe han. Han ble med i moskeen, fikk mat, fikk dusje og byttet klær. Og fikk høre: «Du må ikke være her i Italia!»

Mohamad kom seg på et tog som gikk nordover. Da det til slutt stoppet og alle måtte ut, fikk han vite at byen het Paris.

En fra Senegal, og en til som bare snakket fransk, hjalp han. Han overlot dem pengene sine. Selv ble han sittende på en kafé og vente. Etter flere timer kom de tilbake. Da hadde de ordnet med plass i en bil videre nordover i Europa. De kom til et land som han hørte de kalte Tyskland. Derfra med båt over til Sverige

– og videre til Norge.

– Jeg ble en av dem!

Etter å ha latt seg overbevise om at politiet i Norge ikke er farlige, oppsøkte han – alene – en politistasjon i Oslo. Han ble intervjuet og sendt til mottak. Etter en tid kom han til Porsgrunn. Bodde i mottak nesten halvannet år.

Så snart det var mulig, startet han på skole. Men bare tre dager i uken. Mohamad er en uvanlig lærevillig og arbeidsom elev, og han spurte seg fram til om det var et sted han kunne lære mer norsk. Slik kom han i kontakt med KIA. Der treffer han Torunn Haukvik Minnesjord og etter hvert flere fra DELK-menigheten som blir hans venner. Han lærte mye norsk, særlig av Torunn Venheim, men fikk også hjelp med matematikk, lærte å gå på ski, sykle og var med på turer. Han nevner med begeistring navnet på en rekke mennesker som har delt tiden sin med ham.

I 2015 skulle han bli bosatt etter å ha fått permanent opphold i Norge. Men hvor? Saksbehandler i kommunen må ha skjont hva den gutten var tjent med. I gangavstand fra Torunn og Arild Minnesjord flytter han inn i en leilighet.

Dagen da Torunn sa til ham: «Du kan komme til oss!» skjedde det noe.

– Jeg kjente at jeg fikk en familie. Jeg ble en av dem!

– Men Isa er også profet fra Gud

Mohamad blir ofte med til kirken. Men forteller også:

– Jeg er muslim og er veldig interessert i islam. På fredag er jeg i moske. Jeg faster og ber fem ganger om dagen. Det var jul da jeg var i kirken første gang. Det var veldig fint å se en annen religion. Jeg lærer så mye i kirken fra Bibelen og at Gud hjelper oss. Og at Gud lever. Hva kan jeg si? Spør Muhamad og tenker. – Muhammed er den siste profet. Men Isa (Jesus) er også profet fra Gud, og han forteller at vi skal være glad i andre og hjelpe andre som trenger hjelp.

Mohamad tenker at det er ikke så mye forskjell på Muhammed og Jesus.

– Noen ganger leser jeg koranen og noen ganger Bibelen.

Han driver også med friidrett. 20-åringen vil fortsette på grunnskolen og gå på videregående. Deretter håper han å kunne studere på universitet.

Han ønsker ikke å flytte tilbake til Darfur. Men han vil gjerne en gang kunne arbeide for barn i Darfur – de som ikke får gå på skole. Månedlig har han kontakt med moren sin som stadig bor i en flyktningeleir i et av verdens fattigste områder.

*Tekst og foto: Ulf Asp
misjonssekretær*

St. Hansstevnet 2016

«En mild vind blåser – himmelen kommer til syne»

Disse ordene – hentet fra en meditasjon som innledning til Toril Asps tale på årets St. Hansstevne – beskriver på en god måte selve grunntonen i årets samling, som også denne gangen fant sted på vakre Gjennestad i Stokke.

Det var god oppslutning, og vi regner med at opp mot 900 deltakere var innom i løpet av helgen. Mottoet for stevnet var ordene fra innledningen Jesaja kap. 43: «Jeg har kalt deg ved navn.» Et av høydepunktene var lanseringen av DELKs nye salmebok «Pris hans navn» bl.a. med konsert i Skjee kirke lørdag kveld. Ellers bød stevnet på et rikholdig program med appell til ulike aldersgrupper, både til samling om Guds ord og med tilbud om så vel sjakkturnering som volleyball og leker for de aller yngste.

Det var en vakkert pyntet møtesal med bl.a. oliventrær og appelsintrær og andre grønne planter tilsynsmann Rolf Ekenes kunne ønske velkommen til lørdag formiddag. Han poengterte at mottoet for årets stevne «Jeg har kalt deg ved navn» er et løfteord om at Gud har kalt hver enkelt av oss til fellesskap og tjeneste. Det ble også satt fokus på dette med årets stevnesang som begynner slik: «Det er navnet ditt jeg roper, vil du følge meg? Vil du trå i mine fotspor på en ukjent vei?»

Gjestetalere fra Stefanusalliansen og NLA Høgskolen

Generalsekretær i Stefanusalliansen Hans Aage Gravaas framholdt at vi som kristne kan bli utsatt for ulike typer av forfølgelse, fra det å ende opp som martyrer og til det å merke en mildere form for forfølgelse her i våre nære og hjemlige omgivelser. Han ga oss glimt fra begivenheter som understreket dette, men stilte også forsamlingen dette utfordrende og alvorlige spørsmålet: «Hvor er evangeliets brann?»

Misjonsarbeid og kallet til å drive misjon kom på flere måter til å prege årets stevne. Det ble gitt en orientering fra noen av de prosjektene kirkesamfunnet er med på å støtte i samarbeid med NLM og NMS, og det ble tatt opp misjonsoffer. Rolf Kjode fra NLA Høgskolen i Bergen talte på avslutningsmøtet søndag over emnet: «Kalt – til å gå.»

«Jeg har kalt deg ved navn»

Toril Asp begynte sin tale med å oppfordre tilhørerne om å lukke øynene og tenke seg inn i det å være et annet sted. Du er ute i skogen, og foran deg ligger et tjern. En varm vind blåser – vinden stilner. Himmelen får vakre farger, og vannet ligger der speilblankt. Himmelen kommer klarere til syne og speiler seg i vannet. Og du kan stå der og lytte.

Det er en vanskelig oppgave for Gud å formidle til oss at han elsker oss, slik at det virkelig går opp for oss, sa Toril Asp i sin tale. Vi tenker ofte at Gud har glemt oss, men det har han ikke. «I begge mine hender har jeg tegnet deg», sier han i skriften. Han bruker «kjærlighetstau» - ikke harde ord. Vi føler oss ofte mer inkludert når noen tiltaler oss med navnet vårt. Det skjedde også med Jesus da han ble døpt. Da lød Guds røst: «Dette er min sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.» Før i tiden ble det ofte spurt: «Hvordan har du det med Gud?» Men vi kan også stille spørsmålet slik: «Hvordan har Gud det med deg?»

Toril Asp minnet til slutt om at det på stevnet i år var laget til et eget rom for bønn og stillhet bak møtesalen, der en også kunne be om forbønn og sjelesorg.

Den nye salmeboken «Pris hans navn»

Et høydepunkt på årets stevne var lanseringen av den nye salmeboken «Pris hans navn.» Det ble markert bl.a. ved snorklipping, der unge Johannes Tyvand hjalp tilsynsmannen med å klippe over snoren som et synlig bevis på at denne salmeboken nå offisielt tas i bruk. Lørdag kveld ble det arrangert en konsert i Skjee kirke, som ligger like i nærheten av Gjennestad Planteskole. Den vakre kirken var fylt til siste plass, og 14

av sangene i den nye boken ble framført delvis som solosang, sang av forsangere og tidvis også av hele forsamlingen.

150 år siden den første DELK-skolen ble startet

Denne begivenheten fant sted i 1866 i Ramnes i Vestfold, kunne skolekonsulent Tore Slettvik fortelle. Det startet opp i det små som en privat omgangsskole. Mange minner fra gamle dager kom også fram da Tore Slettvik intervjuet to tidligere lærere ved DELK-skolene, Hans Askjer og Elin Fahre Vik. Hans Askjer understreket viktigheten av at en ikke bare peker på det en synes er galt, men at en også gjør noe med det. Er noe galt, blir det ikke riktig selv om det gjentas mange ganger, sa han, og viste til DELKs innsats når det gjelder drift av skoler. Han har vært lærer på disse skolene fra 1950, og kan mye av historien bak dette. Elin Fahre Vik begynte som lærer på skolen i St. Olavsgate 12 i Oslo som 18 åring i 1960, og fungerer fortsatt av og til som vikarlærer. Hun har også vært med på en lang utvikling i kirkesamfunnets skoler, men merker at det er mindre å protestere mot i dag.

Aktiviteter for hele familien

Stevnet bød også på fire ulike seminarer som en kunne velge mellom. Valgene

stod mellom et seminar haugianisme i 2016 v/ Andreas Masvie, «Gammelt budskap – ny tid» v/ Jan Bygstad og et seminar om menighetsplanting v/ Jarleif Gaustad. Dessuten var det mulighet for å delta på et seminar spesielt for ungdom. Parallelt med de ulike møtene var det tilrettelagt for spesielle aktiviteter for de yngste, og det meste av tiden var det dessuten gode muligheter for grilling og kjøp av pølser, is og mineralvann. Dessuten var det et eget familiemøte på ettermiddagen med tale av Jan Erik Askjer over emnet: «De bar små barn til Jesus». Det ble en gripende stund der lille Sofia skulle gå gjennom et nåløye, og samtalen mellom Jan Erik og lille Aksel som Jan Erik hadde på fanget og stilte noen spørsmål. På familiemøtet deltok også ungdomskoret Sebaot og et barnekor.

Gudstjenesten på søndag – Aposteldagen

Møtesalen var fullsatt ved gudstjenesten på søndag, som ble innledet med prosesjon og dekking av alteret mens menigheten sang «Så pynter vi vårt hus til fest». Under gudstjenesten ble det også for første gang tatt i bruk noen mindre endringer i kirkesamfunnets gudstjenesteliturgi. Morten Askjer talte over teksten i Apg 9,1–19. Han minnet

om at det er Gud som tar initiativet når mennesker kalles til omvendelse. Slik var det med Paulus, og slik er det i dag. Etter talen ble det holdt misjonsappell v/ misjonskomiteens leder Eirik Thorvaldsen. Deretter ble det tatt opp misjonsoffer. Nattverdliturgien ble forrettet av Rolf Ekenes, og brød og vin ble utdelt fra fire stasjoner. Etter gudstjenesten ble det servert lapskaus, og det ble nok mat og sitteplasser til den store forsamlingen.

Avslutning

Talen på avslutningsmøtet var ved Rolf Kjode fra NLA Høgskolen i Bergen. Deretter ble stevnet avsluttet med en hilsen fra tilsynsmann Rolf Ekenes.

Vi som fikk være med på stevnet, kan se tilbake på to innholdsrike og oppbyggelige dager med tilbud til ulike aldersgrupper og interesser.

Seminarene ga mulighet til nettopp dette, og siden de er lagt ut på DELKs hjemmesider, kan alle få med seg høydepunktene fra seminarene. Takk til St. Hansstevnekomiteen med Katrine Helland i spissen, og til alle som på forskjellig måte har tilrettelagt for gjennomføringen av nok et St. Hansstevne som mange vil minnes med glede.

Tekst: Fred Søndby

Foto: TFR

Andakt

Peter, en av Jesu venner, har opptatt meg en del i det siste. På en reise til Jerusalem så jeg en skulptur med motiv av han og de tre som spurte om han kjente Jesus. Alle tre gangene benektet han kjennskapet til sin beste venn. Matt 26,31 og 69. Jeg undres: hva skjedde? Den engasjerte Peter som hadde forlatt alt for å følge Jesus, fornektet og til slutt bannet på at han ikke kjente Jesus. Peter som var så sikker på seg selv og sin egen tro. Da Jesus ble ført bort, innså Peter sitt svik og gråt bittert.

Peter var en veldig sentral person mens Jesus levde, men også etter hans død. I Det nye testamentet kan vi følge den engasjerte Peter som forlot jobben sin for å følge etter Jesus. Han ville gå på vannet og bygge hytte på forklarelsens berg. Han vitnet om hvem Jesus var: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.» Matt 16,16. Det var på Peters vitnesbyrd Jesus ville bygge sin kirke. Peter er så fullt og helt menneskelig med historier som vi kan kjenne oss igjen i. Så kom den fatale natten hvor han fornektet sin beste venn og Herre. Hvordan kunne det skje?

Senere, et annet sted i byen, bar Jesus alle verdens synder opp på korset. Joh 3,16: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.» 17: «Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» Men hva med Peter? Da Jesus hadde fullført sin gjerning, møter han Peter igjen slik at han kan få ta imot frelsen. Jesus henvender seg spesielt til Peter tre ganger og spør: Elsker du meg? Peter svarer: Du vet alt. Joh 21,15.

Gjennom det som skjedde, fikk Peter erfare hva det betyr å ta imot frelsen og nåden. Han gav Jesus alt og erkjente sannheten om sitt liv. Peter ble tilgitt og fikk begynne på et nytt liv. Når vi følger Peter videre, ser vi hvor avhengig han ble av Jesus.

Peter hadde behov for å gi alt til Jesus. Da fikk han erfare å bli tatt i mot akkurat slik som han var. Slik er det for oss også. Vi trenger personlige møter med Jesus.

Har du fått oppleve den grenseløse kjærligheten og nåden som han ønsker å gi deg? Har du fått overgi alt til Jesus? Vi som har kjent Jesus lenge, trenger fortsatt daglig å ta imot Guds nåde.

På samme sted i Jerusalem er det et bilde som viser til Salme 42,2. «Som hjorten lengter etter bekker med vann, lengter min sjel etter deg, min Gud». Slik har det vært for Peter, meg og mange andre. Å få ta i mot den kjærligheten oppleves som den største gaven vi kan motta.

Av Reidun Hvale

Festdag i Ryenberget

Kristoffer Hansen-Ekenes ordinert til prest

Det var en feststemt menighet som møtte fram til gudstjeneste med ordinasjon i Ryenberget kirke søndag 29. mai, da Kristoffer Hansen-Ekenes ble ordinert til prest. Han har allerede vært ansatt i 50 % prestestilling i en prøveperiode det siste halve året, og fått et enstemmig tillitsvotum fra menigheten.

Etter ordinasjonstalen ved tilsynsmann Rolf Ekenes var det skriftlesning og bønn, og deretter fulgte selve ordinasjonen. Kristoffer ble iført stolaen – det synlige beviset på at han nå var ordinert til prest i DELK. Kristoffer talte selv over dagens tekst fra Joh 3,1-13 om fariseeren Nikodemus som oppsøkte Jesus om natten for en samtale.

Festkirkekaffe

Etter gudstjenesten ble det invitert til festkirkekaffe. Eldste Egil Helland ønsket Kristoffer velkommen i tjenesten, og minnet han om at han ifølge Guds ord og løfter kan stole på å ha Den hellige ånds hjelp i tjenesten på en spesiell måte. Han avsluttet slik: *Vær frimodig når du står på talerstolen. Bruk dine talenter til Guds ære – også når du møter utfordringer.*

Deretter fikk Kristoffer overrakt en gave fra menigheten av Ulf Asp og

Elisabeth Fehn Olsen. Det var et bilde laget av Ferdinand Wyller, et bilde av Jesus som Guds lam. Reidar Hvalvik, Kristoffers lærer på Menighetsfakultetet, framholdt i sin hilsen at han anså Kristoffer for å være moden for prestegjerningen, selv om han ennå ikke har avsluttet prestestudiet.

Unni Hansen, Kristoffers mor, delte noen minner fra barndoms- og ungdomsårene, og understreket at han alltid har hatt en tydelig kristen bekjennelse og tidlig kom med i det kristne ungdomsarbeidet. Jan Erik Askjer ønsket Kristoffer velkommen som prestekollega. Rolf Ekenes overrakte en bokgave og oppfordret Kristoffer til å bli en tydelig prest som viser hva han står for. «Vær synlig – Gå ut og fortell at Gud finnes!» avsluttet Rolf Ekenes.

Til slutt takket Kristoffer de som var kommet og for gavene. Han takket også sin kone Sigrid for hjelp og støtte, og som han sa: «Uten deg hadde jeg ikke stått her i dag eller blitt med i DELK»

Vi ønsker vår nye prest Kristoffer Hansen-Ekenes til lykke med ordinasjonen, og ønsker Guds rike velsignelse over prestedtjenesten.

Tekst: Fred Søndby

Foto: Lars Brekke

500 års-jubileum for reformasjonen

Den 31. oktober 2017 er det 500 år siden Martin Luther slo opp de 95 tesene mot avlaten på døren til slottskirken i Wittenberg.

Dette kom til å bli startskuddet for det kirkelige og historiske jordskjelvet som vi kaller reformasjonen, og som kom til å endre Europa for alltid.

Jubileet kommer til å bli behørig markert – ikke bare i Tyskland – men i alle lutherske kirker over hele verden, i tillegg til at det også vil bli en rekke økumeniske markeringer. I Den norske kirke har det lenge vært arbeidet med 500 års-jubileet. Også i DELK er det lagt planer for å markere denne storhendingen i kirkens historie. Tanken er i vår sammenheng først og fremst å løfte frem det som var reformasjonens hjerteslag, og se på hvordan dette er aktuelt i vår tid.

Da Martin Luther skrev sine 95 teser, hadde han neppe sett for seg de vidtrekkende konsekvensene dette kom til å få. Å slå opp slike teser var i datiden en vanlig måte å invitere til en akademisk diskusjon blant de lærde om et aktuelt spørsmål. Spørsmålet gjaldt den tiltagende avlatshandelen, som bl.a. var drevet frem av at det trengtes penger til den nye Peterskirken i Roma. I Tyskland reiste Johan Tetzel omkring og solgte avlatsbrev, og ble kjent for sitt slagord «Når pengene i kisten klinger, straks sjelen ut av skjærsilden springer.»

Luther, som var doktor i teologi, og gjennom flere år hadde undervist i Den hellige skrift på det nyetablerte universitetet i Wittenberg, hadde nådd frem til en klar erkjennelse av at avlatshandelen brøt med Skriftens lære om boten og hvordan et menneske mottar syndenes forlatelse. Tesene vakte imidlertid oppsikt langt ut over de lærdes rekker, og ble raskt oversatt til tysk og trykt opp og spredd vidt omkring ved hjelp av den nyoppfunne trykkekunsten.

Fordi et angrep på avlatshandelen kunne få alvorlige økonomiske konsekvenser, så paven det som nødvendig å få stoppet munnen på denne tyske munken umiddelbart. Dermed begynte en snøball å rulle som etter hvert ble til et skred det var umulig å stoppe. Så da Luther i 1521 ble satt i «det store bann» (lyst fredløs), hadde store deler av Tyskland hørt «det nye evangeliet» og tatt imot det med glede, og dermed blitt «protestanter». Delingen av den vestlige kristenhet var begynt.

I bannlysningen av Luther lå det også en bannlysning av det evangelium han bekjente seg til. Men for Luther var det avgjørende at han ikke forkynte noe «nytt» evangelium. Han hadde bare gjenoppdaget hva som var å lese i Den hellige skrift, og som den gamle kirke trodde og lærte.

Derfor finner en hyppige henvisninger til kirkefedrene i hans skrifter, og han understreket flittig at han ikke kom med noe nytt. I stedet anklaget han romerkirken for at det var den som hadde funnet på nye ting som ikke var å finne i Skriften, og som stengte veien til frelse for menneskene. For der frelsen gjøres avhengig av menneskets egne bidrag eller medvirkning, enten det kalles lydighet, hellighet, kjærlighet eller fromhet, der lukkes himmelen. Frelsen er i stedet Guds verk i Kristus Jesus, og skjenkes den fortapte synder for intet ved troen på ham. Dette kalles «evangeliet om rettferdiggjørelse ved tro», og Luther understreker betydningen av dette med å si at det er «den (tros)artikkel kirken står og faller med», og som «vi ikke kan vike fra om så himmel og jord faller.»

Reformasjonsjubileet vil bli markert i DELK på flere måter. Det vil begynne med et åpent seminar i Vestfold om reformasjonen helgen 27. – 28. januar, der Knut Alfsvåg, Rune Söderlund og Jan Bygstad vil foredra. Under St. Hans-stevnet vil en del av programmet også stå i reformasjonens tegn, og likeledes de «Lutherske Fordypningsdagene» i Bergen 24. – 27. august.

Høsten 2017 ønsker vi likeledes lokale arrangementer i menighetene, med markering spesielt på Bots- og bededagen (29. okt.), der den første av de 95 tesene skal stå som tema: «Når vår Herre, Jesus Kristus, sier «Gjør bot!», mener han at hele det kristne liv skal være en bot.»

Mer info om dette vil komme etter hvert.

Jan Bygstad

«Teseporten» i Wittenberg er blitt en viktig attraksjon og et samlingspunkt i de tyske lutherske markeringer av «Reformasjonsdagen» (31. oktober).

Den opprinnelige kirkedøren, som var av tre, ble riktignok oppbrent i 1760, under syvårskrigen. Men i 1857 ble det laget en ny dør, og da ble de 95 tesene like så godt støpt inn i selve døren. Kilde: Wikipedia

Arkivfoto av kirkedøren i Slottskirken i Wittenberg: TFR

Intervju med Katrine Helland,
leder av salmebokkomiteen

Pris hans navn

Katrine Helland

Med jubel, snorklipping og stor stas ble den nye salmeboka lansert på sommerens St. Hansstevne på Gjennestad. Nykomlingen er hendig, vakker og full av flotte tekster og melodier. I forordet står det at boka er utarbeidet av en komite oppnevnt av DELKs Hovedstyre i juni 2009.

Mandatet for komiteen var å lage et tillegg som skulle ha samme formål som salmeboka, nemlig kirke, hjem og skole. Utvalget skulle omfatte nyere salmer, lovsanger, eldre salmer med folketoner, utenlandske og bibelske salmer.

Den syngende komite

Så mange fine salmer og sanger som finnes, så avhengig av smak og personlige preferanser. Hvordan griper man egentlig fatt på en så stor oppgave? Katrine Helland har ledet arbeidet gjennom alle sju åra, i tillegg har komiteen bestått av Marianne Mørken og Jon Krokeborg. Hans Johan Sagrusten og Laila Veen var med et års tid, de ble erstattet av Signe Britt Baksaas og Jan Erik Askjer. – Vi gikk systematisk til verks, og la noen viktige føringer i de første møtene, forteller Katrine. – Og så hadde vi et klart mandat å jobbe ut fra. Vi har sunget og sunget. DELK er jo ikke de eneste som

utgir ny salmebok, sier hun, og viser til Den Norske kirkes salmer 97, med full revidert utgave i 2013, Organisasjonenes Sanger 05, samt at både katolikkene og Frelsesarmeen har laget nye salmebøker. Vi har gått gjennom dem alle sammen.

– Hvorfor ny salmebok i DELK?

– Sang og musikklivet er levende, og stadig i utvikling. Hovedvekten i Pris hans navn er skrevet etter 1950. – Men er det behov for en fysisk salmebok i en tid da mer og mer av salmer, sanger og tekster kommer på skjerm på veggen?

– Ja, det er et godt spørsmål, repliserer Katrine.

– Mye av den utviklingen er skjedd etter at det ble vedtatt å lage ny bok. Jeg tror likevel en ny salmebok har livets rett. Det er noe med å sette seg til pianoet, ha noen eksemplarer til husbruk, til bibelgrupper og husmøter. En bok man kan putte i veska. Noen menigheter har opplevd at altfor mye nytt stoff er blitt presentert på kort tid, nye sanger på veggen hvert møte, som man aldri rekker å lære. Det har nok vært mye usystematisk og lite kritisk. Men en ny salmebok betyr jo ikke at man ikke kan velge andre sanger og ha teksten på veggen i tillegg.

– Hvem har kommet med forslag til salmer?

– En del forslag er kommet fra komiteen selv når vi har sunget oss gjennom diverse stoff. Søndagsskoleledere og lærere har kommet med forslag på barnesanger, og ellers har det kommet gode innspill fra menighetenes enkeltmedlemmer. Jeg vil ikke si at det er så mange som har kommet med forslag, men heller at noen har kommet med mange forslag, og de har vært i alle aldre, fra over 80 til yngre.

– Har dere forkastet mange forslag?

– Ja, en del ble forkastet av ulike årsaker. Melodien kunne være vanskelig å lære og lite egnet for allsang, funn av musikalske klisjeer, eller rett og slett tekstlig innhold, som ikke holdt mål. En del ble også forkastet fordi det var flere med nesten samme innhold, vi beholdt den vi syntes var best. Både melodi og tekst ble vurdert.

Ungdommen?

– Det er mange fine barnesanger i boka, men hva med ungdommen? Vil denne salmeboka bli brukt av ungdommen? Er det salmer der som spesielt tilhører vår tids ungdomsgenerasjon?

– Tja, Katrine vet ikke riktig. – Vi

har jobbet ganske mye med dette og tok tidlig kontakt med ungdommen. Det er en utfordring at ungdomssanger har kort levetid, det kommer nye hele tiden. Ungdom bruker ikke sangbøker på samme måte, de plukker fra nettet, og det kan være helt håpløst å finne rettighetshaverne. Samtidig registreres det nå en trend, fra flere kilder, at ungdom tar i bruk de gamle salmene, setter til nye melodier og gjør de til sine egne. Vi har sett på hva som er utgitt i andre kirkesamfunns salmebøker, ungdomssanger som har vist seg å holde noen år, de er med. Vi håper selvfølgelig at ungdom finner noe de kan bruke.

Salmeskatten er levende

– Hvorfor har dere laget en ny salmebok og ikke bare utvidet den vi har? – Vi fikk et oppdrag fra Hovedstyret og har fulgt mandatet. Flere andre kirkesamfunn har gjort det på samme måte. I neste revisjon blir det nok én bok, men jeg håper vi kan leve med disse to i en ti-tjue års periode. – Så du regner med at den jobben dere har gjort nå, må gjøres igjen? – Ja, sånn er det, for salmeskatten er levende, og nye perler vil dukke opp.

Noe annet vi ble oppmerksomme på da vi jobbet oss igjennom andre trossamfunns salmebøker, er at salmeskatten speiler konfesjonenes endring og tilnærming til hverandre. Den katolske kirke har, som eksempel, tatt inn en Luthersalme i sin nye salmebok. Frelsesarmeen har tatt inn salmer fra Skeie, Ellingsen og Sagrusten.

Vær kreative – bruk salmeboka

– Hvordan tenker du deg at menighetene best kan bli kjent med og glad i den nye salmeboka? – Her er det bare å være kreative, enhver menighet får finne sin vei. Man kan arrangere sangkvelder og sette av fem til ti minutter i begynnelsen av møtene for å lære nye sanger. Man kan bestemme seg for å synge minst en sang fra den nye salmeboka på hvert møte. Her i Oslo har jeg tenkt å foreslå en sangkveld i november hvor vi synger igjennom de nye advent- og julesangene. Slik kan vi gjøre det før påske og pinse også. Det mange kanskje ikke tenker over, legger hun til, – er at det er store kulturforskjeller innad i DELK, også når det gjelder salmesangen. Vi har lett for å synge de samme sangene, mens andre aldri blir sunget. Vær litt beviste på sangvalget og bruk hele spektret, oppfordrer Katrine Helland, som også mener sangene og forkynnelsen bør være to sider av samme sak.

Tekst og foto: TFD

Bodil Hytten, nytt DELK medlem: **Jesus lærte oss å ikke dømme**

– **Jeg har alltid gått i kirken, sier Bodil Hytten, som er vokst opp i Stenmalen i Tønsberg. Vi gikk i Metodistkirken for den lå nærmest.**
– **Mor var ikke metodist, men hun fulgte oss alltid på alle aktiviteter i Metodistkirken. Der vokste jeg opp og fant min plass i et godt fellesskap.**

Hun humrer litt når hun tenker tilbake på barndommen. – Jeg lekte med to trivelige jenter i Frodegata, men det var noe jeg undret meg over: De gikk alltid feil vei når vi skulle på skolen om morgenen. Siden har hun forstått at de gikk på Granly skole.

Blå Kors i Horten er nesten som Bodils andre hjem. Det er 16 år siden hun og mannen Harald var på et informasjonsmøte om Blå Kors sitt arbeide i regi av IOGT, en avholdsforening de var medlemmer i. – Kan dere ikke stikke innom på kaffe og se hvordan vi har det? inviterte representanten fra Blå Kors. Bodil og Harald gjorde det. – Vi ble helt hekta begge to, minnes Bodil. – Det er så mange fine mennesker her, nesten som en familie.

Hun forteller engasjert om arbeidet. Nå er mannen blitt svaksynt, men Bodil er stort sett innom Blå Kors hver eneste dag og har fortsatt viktige oppgaver her.

Nåden

– Du har meldt deg inn i DELK og hører til menigheten i Horten nå. Hvordan fant du dit?

– Da vi flyttet til Borre, begynte vi å gå i Borre kirke, men vi fant ikke noe fellesskap der. Det var et savn. – Dere kan jo bli med en tur til Langgata, sa Bjørn på Blå Kors. Bjørn Weierød, legger Bodil til. – Og det var som å komme hjem. Vi falt så lett inn der, forklarer hun. Det er stadig noe nytt å forstå i forkynnelsen, og troen er blitt styrket. DELK fremholder nåden, det liker jeg, sier Bodil. – Vi er alle likestilt for Gud og trenger nåde.

Møte mennesker med Jesu sinnelag

– Har troen din betydning for arbeidet på Blå Kors? – Ja, absolutt. Jesus lærte oss å lytte og ikke dømme hverandre. Det er det jeg gjør her, jeg setter meg ned og lytter, da faller grunnlaget for å dømme bort. Jeg har vært her i så mange år nå, jeg kjenner så godt de som kommer, flotte mennesker, fastslår Bodil. – Jeg er så glad i dem. Da vi går ut, legger jeg merke til noe jeg ikke så da jeg kom. Det første man møter når man kommer inn døra på Blå Kors, er en stor speilvegg. Man ser seg selv, og over står det: Nå ser du en betydningsfull person.

Tekst og foto: TFD

Bodil Hytten med venner på Blå Kors i Horten.

Sterkere sammen

Av Hans Aage Gravaas

«Vi bygger for mange murer og ikke nok broer», skal Isaac Newton ha sagt. Selv om Newton – en av tidens største vitenskapsmenn og matematikere – døde for snart tre hundre år siden, er verden på mange måter uendret. Folk går til krig mot hverandre. Nyhetsbildet preges av vold, terror, forfølgelse, hat og drap. Det er for mange murer og for få broer.

Trosfrihet er noe vi i vår del av verden ofte tar for gitt. Men bør vi det? «Du vet ikke hva du har, før det blir tatt fra deg», er det blitt sagt. Dette er sant. Også hva trosfriheten angår. Vår norske grunnlov av 1814 var heller ikke enestående på alle punkter. «Jesuitter og Munkeordener maae ikke taales. Jøder ere fremdeles udelukkede fra Adgang til Riget», stod det i den opprinnelige §2. Det tok atskillige år før denne grusomme paragrafen ble fjernet. Konventikkelplakaten, som ble innført av den dansk-norske konge Christian VI i 1741, og som forbød lekpredikanter å avholde kristne møter og samlinger uten sokneprestens godkjenning, ble heller ikke fjernet før i 1842. Først da kunne man snakke om forsamlingsfrihet i landet vårt. I mellomtiden var lekpredikant og samfunnsgründer Hans Nielsen Hauge arrestert flere ganger og fengslet for trosfrihetens skyld. Uten Huges kamp – ja, ulydighet – hadde mangt og mye sett annerledes ut

i landet vårt. Han hadde skjönt alvoret i Skriftens ord: «En skal lyde Gud mer enn mennesker» (Apg 5,29).

Løfter vi blikket utover vår hjemlige arena, ser vi at trosfriheten fortsatt er sterkt begrenset mange steder i verden. Som kristen kirke har vi et ansvar for å gjøre noe med dette. Men vår kamp er ikke først og fremst en politisk kamp, men en åndelig kamp som utkjempes med åndelige våpen. «Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er vår familie i troen» (Gal 6,10).

Vår kamp for den lidende kirke er også på mange måter en kamp for oss selv. «Hvis ett lem lider, så lider alle de andre lemmene også, og hvis ett lem æres, så blir også andre glade» (1 Kor 12,26). Vi kjemper ikke bare for den lidende kirkes overlevelse og liv, men kjemper like mye en kamp for at vi selv skal stå fast i troen. Min egen erfaring er at jeg selv er blitt beriket av de forfulgtes eksempel og vitnesbyrd. Jeg blir styrket i liv, tro og tjeneste.

I overgangsperioden fra kommunismens tidsalder til kommunismens fall (17. mars 1989), skrev en russisk kristen følgende i et brev til en norsk misjonsleder:

«Jeg er lykkelig over å være hjemme, og jeg er glad for at jeg kan ta imot venner fra Vest i i hjemmet hos foreldrene mine. At dette er mulig, kunne knapt

noen av oss forestille seg for noen år siden. Jeg tror at vi i disse tider trenger hverandre på en særlig måte. Det vil si de kristne i Øst og de kristne i Vest kam vise verden hva Kirken er, selv om vi ikke alltid kan hjelpe hverandre. Jeg taler her om den ene og udelte kristne kirke. Jeg vet om de skiller som finnes historisk og teologisk, men det viktigste er det som binder oss sammen. Det merker ethvert menneske, det med kjærlighet som spirer ut av troen.»

Forfølgelsen er sterk mange steder. Vi har en kamp å kjempe for trossøsken i Midtøsten, på Afrikas Horn, i «det tyrkiske beltet», i Sørøst-Asia og på Korea-halvøya, for å nevne noen områder. De kristne i disse områdene er innforstått med omkostningene som alltid vil følge med det å være en Jesu disippel (2 Tim 3,12). Likevel stråler de av begeistring når de forteller hva Jesus betyr for dem. Ja, de stråler så mye at de heller ikke kan la være å fortelle om det de har sett og hørt (Apg 4,20).

«Jeg trodde jeg var alene og at alle hadde glemt meg», sa min koreanske venn som hadde sittet i fengslet for sin tros skyld. «Men så fikk jeg erfare at Jesus var der sammen med meg der inne i cella. Jeg var ikke ensom. Han var der. Så fikk jeg trang til å gjøre noe for mine medfanger. Jeg delte mat med dem, og jeg begynte å vaske deres føtter, ja også fangevokternes føtter. De skjønte ikke

hva dette var. De skjønte ikke at de der og da fikk erfare noe av den kjærlighet Kristus hadde gitt meg.»

Vil du være med på hjelpe dine søsken i troen? Det er mange måter du kan gjøre det på. Du kan be for dem. Du kan holde deg orientert om hvordan de har det. Du kan tale deres sak overfor myndigheter og beslutningstakere. Du kan støtte prosjekter blant forfulgte kristne. Det er mye du kan gjøre. Først og fremst vil du oppleve at du får mer enn det du gir.

De trenger oss, og vi trenger dem! Vi trenger å holde oss våkne! Vi lever i en urolig tid. Mye tyder på at det blir stadig vanskeligere å være kristen i Norge også. Om det er større åpenhet for åndelige spørsmål enn på lenge, blir det stadig verre å stå frem med markante synspunkter på klassisk tro og etikk som måtte gå på tvers av folkemening og gallupmoral. Vi vil oppleve behov for åndelig fellesskap i våre nabolag, og vi trenger frimodige trossøsken fra andre himmelstrøk som oppmuntrer oss på samme måte som vi forhåpentligvis oppmuntrer dem.

Historien går ikke alltid i riktig retning. Ei heller alltid i gal retning. Den kan svinge fram og tilbake. En av mine kontakter i det tidligere Sovjetunionen gav meg en advarsel da han besøkte Norge for noen år siden. Han hadde selv vært til stede den dagen da det sovjetiske flagget ble senket på «Den røde plass» og erstattet med det russiske. – Det var et mektig øyeblikk, kunne han fortelle, og med en liten tåre i øyekroken. – Men tro ikke at den mektige løven er død, advarte han. – Den sover, men med det ene øyet åpent! De hadde fått oppleve noen år med frihet. Nå var det igjen skyer i horisonten.

Hvordan utviklingen vil bli i Norge, vet vi ikke sikkert. Kanskje vil situasjonen bli bedre enn fryktet? Det vi i hvert fall vet, er at Guds globale menighet står sterkest sammen.

Hans Aage Gravaas ble generalsekretær i Stefanusalliansen 1. september 2013. Han er cand.theol fra Menighetsfakultetet i Oslo og har blant annet vært misjonær i Etiopia og misjonssekretær for Norsk Luthersk Misjonssamband.

“Jeg har kalt deg ved navn, du er min” Jes 43,2

Når du skal si noe om ditt forhold til Gud, hva er de første tankene du da kommer på? Kan det være noe som har å gjøre med at det er mye som ikke fungerer så bra? At det blir for lite bønn og hengivenhet, for lite tilgivelse, lovsang og bibellesning? Gud føles fjern?

Ja, i blant er det hjelp i å få satt ord på hvordan vi har det. Men det kan også være til hjelp «å snu tingene litt på hodet». I stedet for å fokusere på hvordan du har det med Gud, kan du tenke et øyeblikk på hvordan Gud har det med deg. Hva tenker han når han lar sitt blikk hvile på deg? Hva er det han ønsker å formidle til deg?

I teksten vår får vi et glimt av dette: «Vær ikke redd! Jeg har kalt deg ved navn, du er min!» Mens vi kan føle at han er fjern og trosrelasjonen tom og strevsom, prøver han å bryte inn med et budskap som er helt annerledes enn det våre følelser forteller oss. Her snakker han om seg selv, hva han har gjort og hvordan han ser på relasjonen til deg. «JEG har kalt! Du er MIN», sier han. Israels folk følte seg glemt av Gud, fortvilet, forlatt og motløse der de levde som deporterte i fremmed land. År gikk og Gud grep ikke inn. «Herren har glemt oss», sa de. Slik følte det. Men sannheten var at selv om de tilsynelatende var uten håp i smertefulle omstendigheter, hørte

de Herren til. «Vær ikke redd!» sier han. «Det er jeg som har kalt deg inn til meg. Det er navnet ditt jeg nevner. Jeg sender ikke ut bare en generell melding. Du er min, selv om du lider og livet gjør vondt.»

Folket fortjente ikke Herrens omsorg. De hadde vendt seg vekk fra ham gang på gang. De var likegyldige til hans ord og fulgte sine impulser og lyster – likevel – Gud ønsker ikke å vende verken dem eller deg ryggen. Han kaller. Han roper navnet ditt. Han drar deg med «kjærlighetens tau og legger deg som et spebarn inntil sitt kinn». (Hos 11,4) Det er Guds inderlige ønske og lengsel at du skal være nær ham. Akkurat du, slik du er, slik du har vært.

Han blir ikke overrasket over noe i livet ditt, han vet hvordan det står til, men han blir ikke mindre glad i deg av den grunn. I stedet prøver han å nå deg med denne hilsenen sin. Guds forhold til deg er en åpen favn, en lokkende, kjærlig invitasjon. Hvis du begynner å ane at du tilhører en mektig Gud som vil deg vel, da er det kanskje grunn til gå videre i livet med tillit og håp knyttet til lyden av Hans stemme: “Vær ikke redd!” - “Du er min!”

Av Toril Slåttsveen Asp
(Litt fra talen på St Hansstevnet 2016)
Foto: TFR

Toril Slåttsveen Asp på DELKS St. Hansstevne 2016.

Gunn og Bertil Andersson

Tilbake i Norge etter 11 års misjonstjeneste i Mongolia

– Er det godt å ha avsluttet tjenesten? De drar på det. Gunn har fått spørsmål fra kirkeledelsen om å skrive andaktsbok for voksne. Hun har tidligere oversatt og skrevet for både barn og ungdom. Det hun har skrevet, hvordan hun har tatt hensyn til og forstått kulturen i Mongolia, har blitt godt mottatt i kirken. Bertil skal snart tilbake noen uker for å undersøke. Ekteparet er glade for at noe av tjenesten skal fortsette.

Men familien har nå bosatt seg omtrent midtveis mellom Sandnes og Gøteborg som er henholdsvis hennes og hans families bosted. Det betyr at de kommer tilbake til Sandefjord og sitt hus der.

Bertil skal snart starte opp prestetjeneste i DELK Porsgrunn/Skien.

Om det å «lande» i Norge etter en nokså lang periode i et helt annerledes land forteller Gunn:

– Det har vært godt å komme til noe vi kjente og å møte venner – både for oss og for ungene. Alle tre barna har

hatt gode gjenkjennende møter. Men når det gjelder aktivitetsnivå, er det en kjempeforskjell, og det gjelder å finne et passende nivå for barna og oss voksne. Her er så mye organisert for barna f.eks. – der foregikk alt mer på impuls. Vi trenger å venne oss til tempoet. Selv barna er litt redde for at det skal bli forferdelig travelt. Men barna var litt ensomme av og til i Mongolia – det er kjekt at de får være med sammen med andre på ting her.

De forteller om gleden over å ha erfart at mennesker har fått gå fra mørke til lys ved evangeliet. En kvinne som jobbet sammen med dem, var fremmed for kristendom. Etter en tid skjedde det vanskelige ting i livet hennes, og det ble flere fortrolige samtaler. Hun fikk se hvem Gud er og hva tilgivelse er. Midt i egen svakhet fikk hun oppleve Guds styrke og ville bli døpt. Både hun og sønnen hennes.

Bertil forteller om en kvinne som var blitt kristen og lokal leder i det kristne fellesskapet på stedet – hvordan hun oppdaget at hun levde i en tro på at

hun var blitt bedre enn andre. Og hvordan hun siden så sine egne synder og fikk erfare at alt var av nåde.

– Hun erfarte så å si forskjellen på loven og evangeliet før hun lærte om det.

Blant erfaringene Gunn og Bertil har med seg, er at i troens verden tar ting tid. Det som blir sådd i mennesker, kan vokse fram år etterpå.

– Ofte har vi et for kort perspektiv, tenker Bertil. – Vi trenger verken dømme oss selv eller andre når ting går galt i livet. Det er så lett å bli oppgitt når tilbakeslag skjer.

Gunn fortsetter: – Vi så hvordan kristne fikk stadig større omsorg for folk rundt seg i samfunnet – de som hadde det vanskelig. Mye ekte omsorg vokste fram. Kristne forstod at de var en motfaktor i et samfunn med store sosiale utfordringer.

– Hva tenker dere om DELK og misjon?

Ingen av dem svarer raskt og er seg bevisst at de begge ikke har sin bakgrunn i DELK. Bertil tenker likevel at det er viktig å spørre seg om folk

møter forkynnelse til misjon i DELK. Og at engasjement for misjon ikke er basert på at vi skal få det til. Han peker på den viktige linken mellom egen frelse og nøden for andres.

Gunn møtte kallet til misjonstjeneste allerede som 10-åring – på barneleir.

– Barn har ikke vondt av å høre om andre barn som ikke har møtt Jesus.

Hun synes det er viktig at vi i DELK formidler misjonsperspektivet også til barna.

Om det å gjøre misjonstjeneste tenker de begge at det er viktig både å starte tidlig i voksenlivet og ikke ha for kort tidsperspektiv på tjenesten.

– De fire første årene våre var mye en læreperiode, sier Bertil. –Og det tar tid å bygge tillit.

–Først i vår tredje periode opplevde vi at de virkelig kjente oss, at vi kjente deres språk og kultur. Og at de mer engasjert og tillitsfullt ville bruke oss.

Når de to ser tilbake, blir de klar over at mye har blitt vendt til stor velsignelse – også av det vi skulle ønske oss som ikke ble sånn. Noe vi f.eks opplevde vanskelig i første perioden, viste seg å bli en velsignelse i vår tjeneste i neste omgang.

Bertil deler en viktig erfaring fra eget liv: – Jeg hadde en tid vanskeligheter med at jeg ikke gjorde det jeg kunne, men en hel del annet. Men når man tror man kan ting, er man ikke så brukbar lenger. Gjennom dette lærte jeg å bli mer avhengig. Gud var med og holdt meg ydmyk gjennom dette.

Etter å ha kommet tilbake spør de seg om de ikke mer skal få bruke det de har lært og få komme ut igjen. Og de har nok et ønske om at det skal legges seg til rette en gang å få reise tilbake i tjeneste med evangeliet i Mongolia.

Tekst og foto: Ulf Asp,
misjonssekretær

Følg med på
www.delk.no

DELKs Strategiplan 2018-2021

– nå kommer menighetsdugnaden

For to år siden vedtok DELKs hovedstyre å utarbeide en strategiplan for DELK. Det har lenge vært et uttalt behov for et dokument som drøfter viktige oppgaver og veivalg for vår kirke og menigheter for de kommende årene.

Samtalen om strategi og planer skal ikke bare foregå i Hovedstyret og Rådsmøtet, men framfor alt tas ut til menighetene. Hva ønsker vi å gjøre de neste fire årene? Hvordan har vi tenkt å få det til? Har vi noen konkrete målsettinger? Det er en velsignelse om slike spørsmål også er levende ute blant vanlige folk i menighetene.

Verktøy for menighetene

På generalforsamlingen i 2015 ble Hovedstyrets forslag til strategiplan for tidsrommet 2018-21 grundig drøftet. GF-utsendingene vedtok så å anbefale strategiplanen til bruk som et verktøy for menighetenes egne prioriteringer og handlingsplaner allerede nå, selv om endelig strategiplan skal vedtas først på neste generalforsamling i 2017.

Hvordan kan et slikt dokument være til nytte for menighetene? Utkastet til strategiplan som fikk første gangs behandling på fjorårets GF, har en rekke forslag, tanker og ideer om hvordan et menighetsarbeid kan drives, alt fra diakoni og skole til forkynnelse og misjon. Vi tror at følgende vil skje mange steder: Når strategiplanen slik den nå foreligger, om ikke lenge blir sendt ut til menighetene sammen med en «brukerveiledning», vil folk sitte og bla i den og tenke om mye av det de finner at «dette-og-dette er ikke for oss» og «det må andre ta tak i». Men så vil de nesten ga-

rantert også finne noe som skaper engasjement, begeistring og «dette var en god ide; det må vi prøve hos oss!» Og så er vi i gang. Noen av forslagene blir satt ut i livet, og andre ideer vil bli generert. Det er mye kreativitet rundt omkring i menighetene. Strategiplanen vil også bli lagt ut på DELKs nettsider.

Ikke arkivmat

De enkelte menighetene og eldsterådene må selv finne den måten de ønsker å arbeide med strategiplanen så den kan bli nyttig og ikke bare arkivmat. Det blir lett skjebnen til slike dokumenter, det har vi noen skrekkeksimpler på. Men vi ser også at noen menigheter har stor nytte av gode strategiplaner som en viktig hjelp i arbeidet de planlegger å gjøre. Det ønsker vi også skal skje hos oss. Da vil det være viktig at en slik plan får en god forankring blant vanlige folk i menighetene og ikke bare i eldsteråd og menighetsledelse. Slik kan menighetene få et eierforhold til dette verktøyet. Det ønsker vi å hjelpe dem til.

Utfordring

Vi håper at i løpet av høsten og vinteren vil samtalen summe i menighetene omkring mange av punktene i strategiplanen – til ettertanke, utfordring og inspirasjon. Vårt håp og bønn er at Herren velsigner dette arbeidet så hans rike kan nå enda lenger ut.

Lykke til med strategiplanarbeidet i menighetene i ukene og månedene framover!

RE

Møtelisten

Gudstjenester og søndagsmøter 4. kvartal 2016

Dato	Søndag	Prekentekest	Oslo	Nore	N. Vestfold	Tønsberg	Horten	Sandefjord
02.10.2016	20.s. i treenighetstiden	Matt 18,1-11	11.00	RE 1	11.00	JEA 2	ER n 6	
09.10.2016	21.s. i treenighetstiden	Luk 12,13-21	11.00		11.00	11.00	11.00	
16.10.2016	22.s. i treenighetstiden	Luk 10,25-37	UA 7		JeBj n 7	JEA n 1	11.00	11.00
23.10.2016	23.s. i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		JMS 1	11.00		ER n 3
30.10.2016	Bots- og bededag	Luk 15,11-32	MA sn 2		11.00	11.00	11.00	11.00
06.11.2016	Allehelgensdag	Luk 6,20-23	11.00			11.00	ER n 3	BJH
13.11.2016	26.s. i treenighetstiden	Luk 13,10-17	UA n 7	MA n	11.00	JEA n 2	11.00	11.00
20.11.2016	Domssøndag/Kristi kongedag	Joh 9,39-41	11.00		MA n 7	11.00		ER n 3
27.11.2016	1.s.i adventstiden	Matt 21,1-11	UA n		RE/MA 7 X*	11.00	X	11.00
04.12.2016	2.s.i adventstiden	Joh 14,1-4	11.00		16.00	JEA 7	17.00	KHE n 3
11.12.2016	3.s.i adventstiden	Jes 35,1-10	ER n 7		HJS n 7	11.00	MA n 2	
18.12.2016	4.s.i adventstiden	Luk 1,46-55	11.00		11.00	11.00	11.00	16.00
24.12.2016	Julaften	Luk 2,1-20	UA 15.00 2		MA 15.00 2	JEA 15.00 2		ER 15.00
25.12.2016	1. juledag	Joh 1,1-14	KHE 12.00 1		JEA 1	MA 1	RE n 1	UA n 3
26.12.2016	2. juledag	Matt 2,16-23		MA 1		11.00		
28.12.2016	4. juledag					KHE 19.00		

* Innvielse av ny kirke

NB! Endringer kan forekomme. Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

n – Nattverd sn – Skriftemål og nattverd

Sted for Gudstjenestene i Østfold: se DELKs nettsider www.delk.no.

Ny ordning for gaver med skattefradrag

I løpet av høsten går DELK over til å automatisere skattefradragsordningen.

Gaver på alteret med skattefradragslapper gjelder ikke lenger.

Givere som ønsker skattefradrag, må bruke enten

- avtalegiro eller
- enkeltgaver med KID.
(KID-nummer ved enkeltgaver kan

man få ved DELKs hovedkontor.)

Avtalegiro for hvert formål fylles ut og sendes til DELKs kontor. Skjemane legges ut i kirkene eller fås ved henvendelse til DELKs hovedkontor.

Gaveformål m/skattefradrag vi har registrert i DELK nå:

Prestetjenesten, misjonen, N. Vestfold kirke- og skolebygg, Bergen menighet kirkebygg, Håkonsund kirke

sanitærbygg, Porsgrunn menighetsbidrag, Skien menighet menighetsbidrag, Ryenberget menighetsbidrag, Granly menighet nytt orgel.

Se også informasjon om bankkontoer på s 34 .

Venke S. Gjelstad

Porsgrunn *	Skien *	Sauherad	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Dato
JeBj 1 X	X				JMS n	BJH n		02.10.2016
17.00	11.00		11.00	UA n 3	UA n	RA n	MA n 3	09.10.2016
11.00		MA n 17.00			JMS n	11.00		16.10.2016
JEA n 3 X	X				OE n	BJH n	11.00	23.10.2016
	11.00		JRD n 1		JMS n	BJH sn	OE n 3	30.10.2016
JeBj n 7 X	X				AM n	JEA n	RE n 3	06.11.2016
17.00	BJH n 7			JMS n 7		11.00		13.11.2016
	11.00	17.00	BJH n 3		OE n	UA n	11.00	20.11.2016
JeBj 7 X	X		JRD n 2		JMS n	X		27.11.2016
X	ER 2 X				JaBy n	BJH n	MA n 3	04.12.2016
11.00	17.00			JEA n 1	JEA n	11.00		11.12.2016
X	JeBj n X	UA n 17.00	JRD n 2		JaBy n	BJH n	11.00	18.12.2016
JeBj 15.00 2 X	X		kl 14.30		JMS			24.12.2016
X	JeBj 1 X		OE 1		JaBy n	RA/BJH n	ER n 1	25.12.2016
JeBj 1 X	X				JaBy n	BJH n		26.12.2016
								28.12.2016

* Normalt samlingsted for gudstjenester og møter kl. 11.00 vil være på Normisjonshuset Hauges, Lundegata 15 i Skien.

Oftring til:

- 1 – Offer til prestetjenesten
- 2 – Misjonen
- 3 – Lokalt menighetsarbeid

4 – DELKs skoledrift

- 5 – Nødhjelp
- 6 – Ungdomsarbeid
- 7 – Andre formål

Initialer = gudstjeneste

- kl 11.00 om ikke annet er oppgitt.
- Kun klokkeslett = møte.
- X = fellesgudstjeneste/fellesmøter.

Initialer / navn:

AM

Arild Minnesjord

BJH

Boe Johannes Hermansen

ER

Erling Rantrud

HJS

Hans Johan Sagrusten

HN

Herman Næss

JaBy

Jan Bygstad

JEA

Jan Erik Askjer

JeBj

Jens Bjørnsgård

JMS

Jon Magne Sønstabø

KHE

Kristoffer Hansen-Ekenes

MA

Morten Askjer

OE

Ottar Endresen

RA

Ragnar Andersen

RE

Rolf Ekenes

UA

Ulf Asp

JRD

Jan Roald Dahlstrøm

Kort rapport fra møte i Hovedstyret

Kort fra møte i Hovedstyret 25. mai i Horten, og e-post i Hovedstyret 27. juni ang. pretestilling i Telemark.

- Det skal nedsettes et diakonitjenesteutvalg etter modell fra Ryenberget menighet.
- Arbeidet med ansettelse av prest i Dalane/Kristiansand er satt i gang.
- Sandefjord menighet øker pretestillingen for Erling Rantrud fra 40 til 60 %

fra 1. august.

- Prest-II-betegnelsen utgår. Alle prester ansettes på samme generelle vilkår.
- Firmaet Solidus overtar etter hvert skattefradragshåndteringen i DELK.
- Menighetsbidrag inkludert tidligere skolebidrag og tilskudd til skolene vil inngå i søknadsgrunnlaget om mva-kompensasjon.
- På spørsmål tilrettelegges det for DELK-gudstjenester i Hardanger og

Nord-Reisa denne høsten.

- Som en prøveordning vil GF og St. Hansstevnet arrangeres samtidig 23.- 25. juni 2017.
- Bertil Anderson, misjonær hjemkommet fra Mongolia, er ansatt i 70 % pretestilling i Telemark fra 1. januar 2017.

Venke S. Gjølstad,
styresekretær

Med «Godhet for andre» på timeplan

Victoria Stokke

Victoria Stokke har vært lærer på Granly barne- og ungdomsskole. Der utviklet hun valgfaget «Innsats for andre».

Nå skal Victoria studere spesialpedagogikk, og lærer Gunn Hoholm overtar som lærer i valgfaget.

Victoria Stokke er ikke en jente som ønsker mye blest rundt seg selv, men snakker du med henne om godhet for andre, da blir du både rørt og inspirert. Hun har et glødende engasjement for andres vel. Da ledelsen på Granly ville innføre «Innsats for andre» som valgfag på ungdomstrinnet, var det helt naturlig å utfordre Victoria.

– Det var Utdanningsdirektoratet som for to-tre år siden fant ut at valgfag skal tilbake i ungdomsskolen, forteller Victoria. De kom da med en liste over mange forskjellige forslag, «Innsats for andre» var et av dem. Læreplanen inneholder konkrete forslag, men ikke så mange føringer. Dermed kunne hun utvikle et valgfag i tråd med skolens kristne profil og helt etter sitt eget hjerte.

Livet

Det er sterkt å høre henne fortelle, på sin enkle måte, om alt de har engasjert seg i. De har vært tett på livet i møtet med mennesker med annen bakgrunn og erfaring. De har våget å være sårbare, våget å være nær. – Det er noe helt spesielt med de 14 jentene som valgte dette valgfaget, sier Victoria. – De har så mye godhet og omsorg i seg. Derfor har det vært viktig for læreren å lære dem å være gode mot seg selv og hverandre også. – Av og til har vi bare gjort koseting. Det har vi kalt «Innsats for hverandre», smiler hun.

Kontraster

– 3. mai var vi på Flyktningekafeen i Tønsberg, forteller Victoria. Det er et samlingssted for flyktninger, som drives av Tønsberg kommune i samarbeid med Lions og frivillige fra Betania. Helsesøster Randi Trannum representerer kommunen. I første etasje er det kafe og matservering, i underetasjen er det innsamlet tøy, som deles ut etter behov. I kafeen spil-

les taffelmusikk.

I underetasjen kom vi i kontakt med en dame som hadde mistet det lille hun hadde på flukt. Hun hadde fem barn og eide ingenting. Nå var hun lykkelig for å få noe brukt tøy til barna sine. Det var snart 17. mai, og fra kafeen ovenpå strømmet tonene fra «Ja, vi elsker dette landet» ned til oss. Det ga en sterk kontrastfølelse. Men også en lyst til å bidra og en forståelse for at selv små bidrag kan gjøre en forskjell

Stor innsats, med lite penger.

De har rukket utrolig mye på bare to skoletimer per uke, og det er lett å forstå at Victoria svarer: – Tid, på spørsmålet om hva som har vært den største utfordring. Her er mye av det de har gjort: Laget fest for SFO og lunsj for Kjell Lofstad. Vært mye på SFO. Stekt vafler for Røde Kors. Sett TV2s program «Hvem bryr seg» og reflektert over det. Møte med Røde Kors, Jentegruppa Opppreist i Blå Kors, A21 – som jobber mot sexslaveri og menneskehandel, Tidgiverne, frivillige i Blå Kors. Kirkens Bymisjon. De har vært på besøk hos Voksenopplæringa – et tilbud for innvandrerkvinner – med Bente Pladsen, diakon i domkirken, og hennes team. Til Godhetsfestivalen i Tønsberg lagde de 12 liter vaffelrøre. – Det var vårt bidrag, og jeg oppfordret ingen til å yte mer, sier Victoria. Etterpå hørte jeg at noen hadde deltatt på helt eget initiativ og vært med å male hus for eldre på fritiden.

Viktig verdi

– Hva har vært det fineste? spør jeg Victoria Stokke, som har lagt ned mye tid og engasjement i valgfaget. – Det er de gangene jeg ser at elevene får en aha-opplevelse. Når det å gjøre en innsats for andre blir en integrert del av dem, og de har skjønnet at de kan være med å gjøre en forskjell. Det er det fineste. Da er det virkelig verd all innsatsen, smiler Victoria.

Tekst: TFD

Foto: Jeanett Kolsing

- I Guds rikes arbeid blir man ikke pensjonist!

Arild Minnesjord

Ordene tilhører Arild Minnesjord, som reflekterer over sin nye stilling som pensjonert prest. Etter 12 år som eldste og 13 år som prest i Borge-skogen menighet i Porsgrunn trådte Arild inn i pensjonistenes rekke ved påsketider. Men tanken virker i det hele tatt litt fremmed for den spreke 70-åringen når jeg spør om det nå er tid for å legge beina på bordet.

– Nei, jeg håper jeg fortsatt kan brukes i Guds rikes arbeid, smiler han, om enn på litt andre måter enn før. Blant annet blir jeg dratt inn i arbeidet Torunn står i som misjonær blant nye landsmenn her i Norge.

Torunn og Arild har vært gift siden 2000. Arild ble enkemann etter Anne Marie Minnesjord i 1998. Sammen fikk Arild og Anne Marie fem barn, og seksten barnebarn kommer nå hyppig på besøk til huset på Riis.

Vi sitter med utsikt over Gjerpensdalen. Den grønne, rike jordbruksdalen har vært Arilds hjem og yrke gjennom et langt liv som gårdbruker, og samtalen går tilbake i tid.

– *Hvordan var veien inn i prestedtjenesten?*

– Det har forundret meg mange ganger at jeg skulle komme i den situasjonen, sier Arild stillferdig. – Jeg er ikke

den som har «ordet i sin makt» som man sier, og likevel så ble det slik. Han stopper opp. – Ti år tidligere hadde jeg følt at Gud talte til meg, gjentatte ganger. Jeg kunne våkne om natta og høre: – Du skal bli prest! – Nei, sa jeg, det skal jeg ikke. Arild smiler. – Men etter dette så lå det over meg, og hver gang det var snakk om en ny prestestilling så vakk jeg litt til. Selv om ingen visste om det, så lå disse episodene der hele tida, reflekterer han. – Dette gjorde at da kallet kom, fikk jeg en visshet om at det var der Gud ville ha meg. På tross av mine egne innvendinger har jeg følt en trygghet i tjenesten.

Arild beskriver tjeneste som tidvis krevende, men uttrykker stor takknemlighet for å hatt en slik tjeneste i Guds rike. – Det er en velsignelse å få være med på noe som har evighetsverdi, midt i alt som har fokus på jordelivet. Han tenker seg om: – Det har vært stort å oppleve at mennesker har takket for at forkynnelsen har blitt til hjelp i eget liv. Det har ikke vært noe velfriserende ord, men det er godt å få vite at man kan være et redskap for Gud. Og så er det ikke til å unngå at det og er ting en kan angre på i ettertid, sier han ettertenksomt, – og jeg håper de som har opplevd noe slikt, kan tilgi meg det.

– *Vi er midt oppe i en sammenslåingsprosess i Grenland, hvor to menigheter skal lage en ny. Blir du overmannet av vemod?*

– Det er et visst vemod å skulle legge ned Borge-skogen, det er helt klart, innrømmer han. – Jeg tror likevel at det er det beste. Vi lever i en tid hvor vi er veldig opptatt av det sosiale. Det er kanskje enda viktigere enn før at barn og ungdom får et eget fellesskap, da må vi legge til rette for det. Og, han fortsetter: – Vi må ikke ha fokus på tømmerstokkene, selv om det er aldri så mye nostalgi i dem. I det rette perspektivet er det ikke slikt som har betydning i Gud rike.

– *Når du ser tilbake til din første tid i tjenesten; er det noe fra den tiden du skulle ønske vi hadde hatt mer av i dag?*

– Jeg tror kanskje menneskene leste mer i Guds ord, sier Arild. – Og var litt mer forsiktige med de verdslige ting. Der kan vi nok ha mista noe, reflekterer han. – Samtidig er det veldig mye bra som har skjedd. Det frigjørende budskapet i evangeliet har kommet mye tydeligere fram, avslutter Arild. – Jeg har vært inne i loviskheten og fått personlig erfare det; å møte evangeliet som setter fri!

Tekst og foto: Fred Arve Fahre

Gamle ord – ny tid?

Overskriften var tittelen på ett av seminarene under årets St Hans-stevne, og som undertegnede var bedt om å ta ansvar for. Tittelen berører et av de sentrale problemene rundt forkynnelsen, og har vært et tilbakevendende tema de siste 200 år: Hvordan skal en kunne bygge bro over den «avgrunn» som skiller oss fra de som mottok den bibelske åpenbaring, avstanden i tid og i kultur? Hvordan kan ord talt for to, tre eller fire tusen år tilbake overhodet ha noen aktualitet for oss?

Forestillingen om at vi lever i en «ny tid», skriver seg fra opplysningstiden (17–1800-tallet) og det som med denne kalles «det moderne gjennombrudd». Opplysningstiden bar med seg en revolusjon i hele Vestens ånds- og kulturliv, og som i løpet av 1800-tallet og frem mot 1. verdenskrig gradvis gjennomtrengte og skapte en ny mentalitet i alle befolkningslag, – en ny tidsånd. Et element i dette som er viktig for vårt tema, var opplysningens oppgjør med «den mørke middelalder». En ny tid var kommet, der en la bort alle lenker som var skapt av gammel «overtro», ikke minst av kirken med dens bånd til fortiden. Opplysningsfilosofenes prosjekt var å skape et nytt, frigjort menneske, «det myndige menneske», som ikke lenger trengte noen gud som krykke i tilværelsen. Det myndige menneske var forutsetningen for en ny fremtid basert på vitenskap og fornuft, der undertrykkelse, urettferdighet og fattigdom skulle utryddes. Troen på fremtiden og på fremskrittet skapte en motvilje mot alt som kunne kalles «gammelt»: Det moderne menneske var «neofilt» (av gr. *neos*: ny; *filia*: kjærlighet til), elsker alt som er nytt, og ser ned på alt som ikke er moderne.

Opplysningstiden ble også startpunktet for sekulariseringen av Vestens

kultur: Religionen og dens innflytelse skulle ut av det offentlige rom, og ble definert som privatsak. Vi ser i dette avslutningen på den konstantinske æra. Den sekulære kulturen har kommet til å øve et stadig sterkere press mot kirken og den kristne tro, et press mot troens grunnleggende integritet: I dette ligger en sterk fristelse til tilpasning til samtidskulturen. Sekulariseringen av Vestens samfunn har dyptgående konsekvenser for den allmenne mentalitet på alle livsområder: Kommersialisering, underholdnings- og massekultur, antinomisme, generasjonsmotsetninger, fremmedgjøring og uvitenhet i forhold til det religiøse er bare noen stikkord til beskrivelse av dette.

Trass i de store vekkelser på 1800-tallet har opplysningstiden og den påfølgende sekularisering av samfunn og kultur ført med seg en følelse av stagnasjon og tilbakegang innen de fleste kristne kirker. Særlig har bekymringen for ungdommen og hvordan den skal bli nådd og bli bevart i troen kommet i fokus. Og det har blitt en vanlig tanke at kirken og dens arbeid må moderniseres og følge med tiden, – for vi lever i en ny tid. Hvordan bygge bro over avgrunnen på 2000 år?

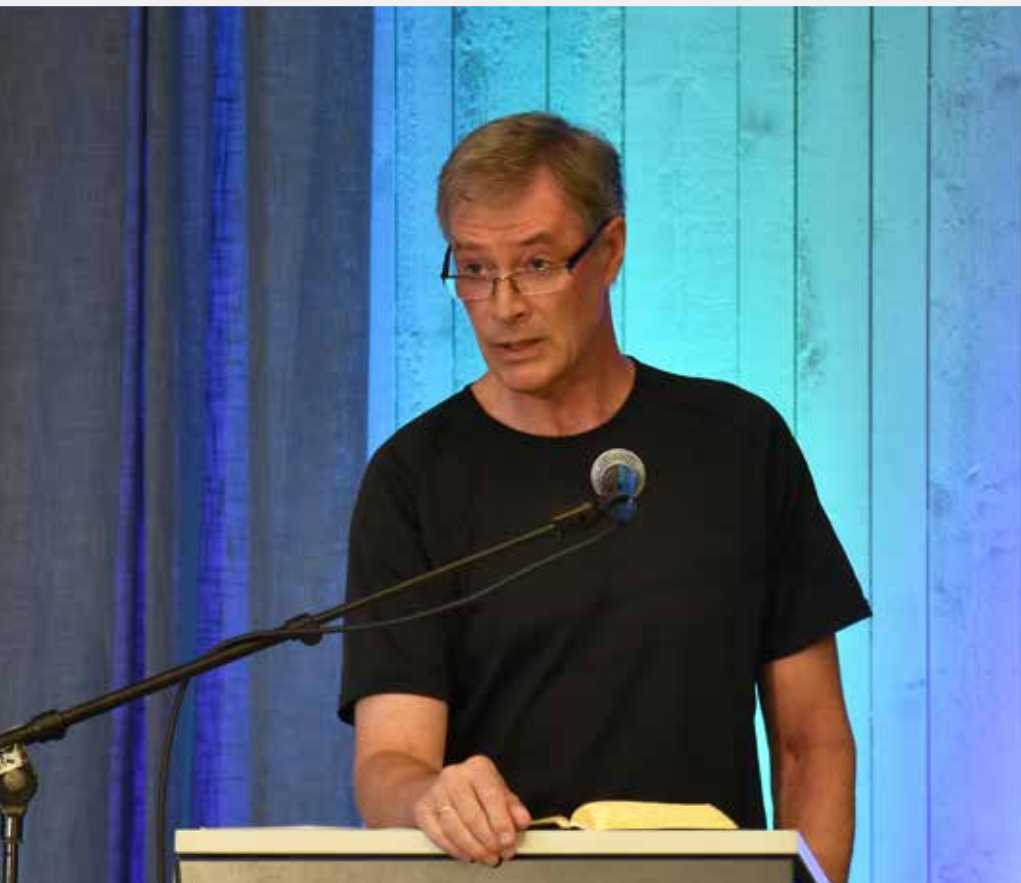
I møte med disse tankene og utfordringene er det avgjørende å ha noen sentrale bibelske perspektiver for øye. Vi skal her peke på fem hovedsaker:

For det første er det viktig å være klar over at det hører til normaltilstanden for den kristne kirke å gå i motbakke. Vekkelsetidene der en seiler i medvind og alt synes likesom «å gå av seg selv» hører til unntakene rent kirkehistorisk. Dette henger sammen med det grunn-datum i NT at i evangeliet ligger der et sterkt anstøt for det naturlige menneske.

For det andre: Det moderne menneske er ikke noe annet enn det gamle menneske. Når Sigrid Undset skriver at

«Menneskets hjerte forandres ikke alle dets levedager under solen», gir hun uttrykk for en dypt bibelsk erkjennelse. Det at kulturen er i forandring og at den moderne, teknologisk avanserte sivilisasjon er meget forskjellig fra den verden hvor den bibelske åpenbaring utfoldet seg, innebærer bibelsk bedømt ikke annet enn at de ytre kulisser er endret. Menneskenes hjarter forblir tross dette seg selv lik gjennom alle tider. Det er på denne bakgrunn Forkynneren kan si at «Det er intet nytt under solen» (Fork 1,9f). Dette betyr ikke at det er uten betydning å kjenne til og forstå hvordan tidsånden til enhver tid kommer til uttrykk. Moderniteten og postmodernismen styrer menneskers tenkning på mange måter, og det er viktig for forkynnerne å ha et minimum av kunnskap om disse strømningene. Likevel: I bunn ligger det gamle menneskes fiendskap mot evangeliet og mot Guds ord (Matt 16,21ff; 1Kor 2,14; Rom 8,7a). Det gjelder til alle tider at Guds tanker er andre enn våre (Jes 55,7f).

Når dette er sagt, bør det likevel påpekes at der er en særegenhet ved den moderne vestlige kultur som ser ut til å savne paralleller ellers i historien: Det hellige er borte. Alle kulturer – uavhengig av hvilken religion som har preget dem – har hatt noe de har aktet som

Jan Bygstad på
DELKs St. Hansstevne
på Gjennestad i 2016.
Foto: TFR

hellig. Så ikke det moderne Vesten. For forkynnelsen – ikke minst i møte med ungdom – stiller det oss overfor et særlig problem: Den «gud» som formidles «på de unges premisser», blir ofte «den kule gud» og ikke den hellige. I slike sammenhenger kan en ofte se en svak forståelse for at forkynnelsen av Guds nåde er noe som ikke opphever Guds hellighet.

Her må vi minne om at Skriften taler om «Guds dårskap» (1Kor 1,18-25). Ordet om korset bærer i seg kraften til frelse, samtidig som det ligger et kraftig anstøt for det falne menneske i det samme ord. I dag gjør dette anstøtet seg gjeldende både overfor forkynnelsen av evangeliet og forkynnelsen av loven. Det moderne menneske er antinomistisk, og vil ikke bøye seg for noen annen autoritet enn sitt eget hjerte: «Jeg er min egen herre.» Da er det avgjørende å være klar over at dersom forkynnelsen søker å tilpasse seg tidens krav for å gjøre kristendommen akseptabel, mister forkynnelsen også sin kraft. Den som tar bort anstøtet, tar også bort kraften!

Av denne grunn hører det til kirkens vesen å være motkultur, noe som det er avgjørende å skape forståelse for hos våre unge!

For det tredje: Guds Ord er et virkekraftig ord. Til forskjell fra menneskers ord, er «Ordet fra Guds munn» et ord som utfører det Herren sender det til (Jes 55,11). Av den grunn er forkynnelsen et nådemiddel i luthersk tenkning (CA 5). I dette ord ligger kraften til frelse (Rom 1,16; Gal 3,1-5; 1Tess 2,13). Det betyr at Ordet er noe langt mer enn informasjon. Ordet er Guds verktøy når han vil ha noe gjort. Med sitt ord utfører han to gjerninger: Han «døder og gjør levende» (1Sam 2,6; 2Kor 3,6ff). Med loven døder han, med evangeliet levendegjør han. Der Ordet forkynnes klart og rent, er derfor Ånden virksom (Joh 6,63). Der Ordet kludres til, trekker Guds Ånd seg bort. Dette betyr konkret at alt rett kristent arbeid står og faller med troen på Ordets virkekraft. Der en mister troen på denne Ordets kraft, tyr en gjerne til andre «virkemidler» i stedet. Noe som nok kan skape «resultater», men det blir en «tro grunnet på menneskers kraft/visdom» (1Kor 2,3).

For det fjerde: Forkynnelsen skal ikke komme med «noe nytt». I 1Kor 15,1-3 anvender Paulus to begreper som var sentrale både i den jødiske og kristne selvforståelse: «motta» og «overgi». Begrepene beskriver tradi-

sjonsformidlingen. Det budskap vi har mottatt, skal gis videre – overgis – til neste ledd. Troskap består i å ta vare på det en har mottatt, og så gi det videre uforandret. Slik blir kirkens historie en lang, sammenhengende kjede, som strekker seg fra Jesu og apostlenes tid og frem til Herren kommer igjen, og hvor vi er et lite ledd. Vårt kall er i troskap mot Herren å gi videre Ordet vi har mottatt. Og merk: Apostelen understreker at vi blir frelst ved å ta vare på dette ord! Når det å «ta vare på» understrekes så kraftig i Skriften, henger det sammen med at Ordet har evighetskarakter (Matt 24,35) likesom Herren selv er evig (Hebr 13,8).

Til sist: Noe av det mest grunnleggende som skjer med et menneske i omvendelsen, er at det går over fra en stilling der det står vurderende og bedømmende overfor Guds Ord til å vite seg bedømt av Ordet. En går fra å stå *over* Ordet til å stå *under* det. Det er først da Gud får være Gud. Uten at så skjer, ser mennesket på seg selv som en som mestrer Guds Ord, og som er Guds dommer: Gud må stå til rette for meg. Dette er en sentral side ved det hovmod som syndefallet bærer med seg, et hovmod som i høy grad kjenner tegner det moderne menneske, og ligger til grunn for det Babelstårnet som den moderne kultur er. Dette hovmod står det ikke i vår makt å bryte. I stedet er det Den Hellige Ånds gjerning slik Jesus sier det: «Når han kommer, Sannhetens Ånd, skal han overbevise verden om synd ...» (Joh 16,8).

Derfor er det vi trenger mer enn noe annet for at de gamle ord skal bli hørt i en ny tid, å nedbe oss Ådens lys og nærvær i vår forkynnelsen og virke. Akkurat det er nemlig ingen selvfølge.

Av Jan Bygstad

Orden i økonomien er viktig

Intervju med Inge Andersland, medlem i Økonomi- og administrasjonsutvalget (ØA) i Bergen menighet

Det er viktig for en menighet at det er god orden på alt som har med økonomi å gjøre. Alt som kommer inn under regnskapsførsel, budsjett, utgifter og inntekter, må det til enhver tid være kontroll på og oversikt over. Menigheten må og kunne stole på at de som sitter med et så viktig ansvar, er sitt ansvar bevisst og har åpenhet om det som skjer på dette området.

I Bergen menighet har Økonomi- og administrasjonsutvalget (ØA) en sentral rolle når det kommer til økonomi. For tiden er det Per Henrik Gillesvik, Jaran Apold og Inge Andersland som sitter der.

Vi har tatt en prat med Inge for å høre litt om arbeidet i utvalget og hvordan det fungerer.

- Hvordan fordeler ØA arbeidet sitt?
- Vi har delt oppgavene mellom oss i utvalget. En er kasserer og har ansvar for nettbank, en fører regnskap og fakturerer, og en setter opp budsjett og har lederansvar. Vi koordinerer budsjettarbeidet i menigheten og setter opp et forslag som så legges frem for menighetsmøtet. Menighetens økonomiske prioriteringer kommer til uttrykk i budsjettet. Hva ønsker menigheten å satse på, dvs. bruke penger på fremover?

Regnskap gjøres opp omtrent hvert kvartal, og menigheten informeres et par ganger i året om den økonomiske situasjon. ØA bestemmer svært lite, men gir forslag til vedtak for menighetsmøtet.

- Menigheten har flere komiteer, blant annet diakonikomite, misjonskomite, menighetskomite, men ØA har navnet *utvalg*. Hvorfor det?

Inge svarer at det var viktig at ØA fikk et annet navn på grunn av den funksjonen det har. Alle komiteer har ansvar for et bestemt område, men ØA har en støttefunksjon knyttet til økonomi, for eldsterådet. Derfor har de et annet navn enn komite, og står

annerledes i organisasjonskartet.

Dermed blir kontakten med eldsterådet veldig viktig. Når ØA opplever at situasjonen krever det, meldes det fra til eldsterådet slik at menighetens ledelse kan komme på banen. Andre ganger kan det være eldsterådet som ber om å få informasjon om hva som er status.

Noen kostnader er vanskelig å beregne på forhånd. Som eksempel på det nevner Inge de diakonale utfordringer knyttet til innvandring som menigheten har møtt det siste året. Dermed må regnskap og budsjett gjerne revideres i løpet av året.

Samarbeid med revisor har også vært viktig for å kunne gjøre utgifter mest mulig forståelig og oversiktlig for menigheten, slik at det kan tas informerte beslutninger om regnskapet på menighetsmøtet. Her har vi stadig en vei å gå i DELK, og flere i Bergen opplever særlig ordningene knyttet til prestelønn som vanskelige å forstå.

- Hvordan jobber ØA for å gi menigheten inntekter?

- Vi har jobbet frem avtaler med blant annet Universitetet i Bergen om utleie av lokaler til eksamen. Vi har og oppfordret til aksjoner for å samle inn penger til oppussing, stoler og en rettsak. Blå Kors leier også lokaler hos oss. En viktig del av arbeidet til lederen i ØA har vært å følge opp disse leieavtalene, og legge til rette for nye.

- Trengs det en egen utdanning i økonomiske saker for å sitte i et slikt utvalg? – To av oss har ingen bakgrunn fra dette, men vi har lært underveis. Det har vært lærerikt og en mulighet for å få innsikt i noe som tidligere har vært fremmed for meg. Om andre DELK-menigheter tenker å organisere seg som Bergen, vil det helt sikkert være mange, enten med økonomisk innsikt og kompetanse eller med lærerilje, som kan avlaste eldstene i dette arbeidet.

- Hvilke digitale løsninger har kom-

Inge Andersland er medlem i ØA-utvalget i DELK-menigheten i Bergen.

met til menigheten?

Vi har nå etablert bruk av SPING (Sparebanken Sør sin mobilbetaling). I tillegg tar vi imot betalinger med kort gjennom iZettle, noe som for oss er mye billigere enn en ordinær bankterminal.

- Hvor mye utgjør den statlige støtten til menigheten?

- Vi driver med lite statlig støtte, ca. 60 000 kr for hele menigheten. Med en omsetning på opp mot to millioner kroner sier det seg selv at det er lite. Det positive med det er at vi dermed ikke kjenner oss avhengige av staten. Det tror jeg er viktig for en menighet som vår.

- Hvordan oppleves menighetens økonomi nå?

- Når vi teller kroner og øre, ser vi at menighetens medlemmer, og gode givere utenfra, sørger for at økonomien stadig går rundt. Det ser vi som et uttrykk for at Gud sørger for oss.

Takk for praten og lykke til i arbeidet!

Av Jon T. Lie

Porsgrunn og Skien menigheter går sammen

Fra to til en i Telemark

– Dette har gått bedre enn vi nesten kunne håpe på. Men vi opplever at prosessen med å slå sammen Porsgrunn og Skien menigheter i Telemark har pågått så lenge at saken nå er modnet på en god måte.

Ny kirke på Skauen

Det er Terje Sletten, leder for Sammenslåingsutvalget for menighetene i Telemark, som sier dette. For kort tid siden gjorde et felles menighetsmøte i DELK Telemark vedtak om at ny kirke for de to menighetene skal bygges på området der Skauen skole i dag ligger. Tidligere har de to menighetene gjort vedtak om at de skal gå sammen til én menighet fra 1. januar 2017.

– Det var stor samstemmighet om dette også, selv om det fortsatt er usikkerhet og tvil hos noen, legger Terje til. – Derfor er det viktig for oss å ikke å gå raskere fram i prosessen enn at vi får tid til å tenke før de enkelte stegene tas, og at alle kommer til orde med sine tanker og synspunkter.

Inneklemt kirkebygg

Planen om at det skal bygges ny kirke på Skauen-området er ikke på noen måte ny. Dette har det vært arbeidet med i en årrekke, og ulike planer har avløst hverandre. Tanken om at Porsgrunn og Skien menigheter skulle gå sammen til én menighet,

er langt nyere. Men det var da denne tanken kom opp nå i senere tid, at både sammenslåing og byggeplaner har skutt fart. Men hvorfor ikke fortsette med de to menighetene slik som i dag?

– Begge menighetene har ulike utfordringer knyttet både til plassering, utvidelsesmuligheter og medlems-tall, sier Terje. – Kirkelokalene våre to menigheter har i dag, ligger ganske inneklemt i sine boligområder, og gir liten mulighet til utvidelser som tilfredsstiller krav til et aktivt barne-, ungdoms- og menighetsarbeid. Selv om vi ideelt sett gjerne skulle fortsatt både i Porsgrunn og Skien, tror vi at en samling av ressursene i én menighet og et nytt kirkebygg på Skauen vil være den beste måten å utnytte ressursene på slik situasjonen er i dag. Vi har noen eksempler på akkurat det fra andre menighetssammenslåinger.

Gudstjenester i Hauges

Menighetene har også vedtatt at de allerede nå skal ha de fleste gudstjenester og søndagsmøter sammen. Men da er kirkene de har for små, og de må leie annet lokale i byen. Valget har falt på Normisjonshuset Hauges, tidligere Hauges Minde, i sentrum av Skien.

– Normisjon har vært veldig imøtekommende, og vi er glad for å kunne bruke lokalet deres. I første omgang

blir det en prøveperiode på et halvt år, sier Terje, som har hovedansvaret for at denne prosessen skal gå godt – sammen med en nimannskomite sammensatt av kvinner og menn fra begge menighetene.

– Når skal Borgenheim og Borge-skolen kirker selges?

– Det vet vi ennå ikke. Det arbeides med saken, men vi trenger ikke forhaste oss.

Hva skal «barnet» hete?

Terje legger til at mange utfordrende saker ligger og venter på hans dynamiske komite. Blant annet skal den nye menigheten ha et navn. Blir det for eksempel DELK Grenland menighet?

– Det vet vi heller ikke ennå, smiler Terje. – Også det skal folket i den nye menigheten være med å bestemme. Vi har noen tanker, men tar det i menighetsmøtene.

Sier Terje – og legger til at den altoverskyggende sak for alle involverte i prosessen er dette: at Gud kan æres og hans rike vokse både i Porsgrunn og Skien, både blant barn, unge og voksne, gjennom det som nå skjer ved sammenslåingen og nybygget.

– Det er dette viktige målet og perspektivet som gir oss inspirasjon og krefter til å gå inn i dette kjempearbeidet, avslutter Terje.

RE

Både Borgenheim kirke (t.v.) og Borgekogen kirke ligger tett inneklemt i boligområder med de ulemper det medfører, og det er begrensede muligheter for utvidelser og parkering. Foto av Borgenheim kirke: Hans-Martin Fahre. Foto av Borgekogen kirke: Torunn Haukvik Minnesjord.

Glimt fra en språkstuderende utsending i nord-Afrika

Pilegrimstur eller bikuber?

Jeg er ganske så interessert i historie og religion, og da særlig religionshistorie. Det er også språklæreren min. Vi tar oss selv ganske så ofte på fersk gjerning i å forlate språkstudier for å plapre i vei på halvt engelsk og halvt fransk om ett eller annet som har med dette å gjøre.

Språklæreren min er like gammel som meg, og vi har fått ganske så god kontakt. Vi har lagt bort høflighetsfraser og forholder oss til og omtaler hverandre som venner. Det tenker jeg er ganske så viktig når vi snakker om slike temaer – at tilliten til hverandre er godt etablert. Jeg er veldig åpen om alle de feila vår kirke har gjort opp gjennom historien, hvor politikk ofte er pakket inn i en religiøs drakt. Språklæreren min er det samme når det kommer til hans religion.

Her en dag var nettopp en slik dag som vi sluntret litt unna. Temaet vi hadde den dagen i språklæringen, var om pilegrimsreiser til Mekka. Språklæreren min måtte innrømme at han ikke hadde noe sans for hele greia – og vips så var vi langt borte fra språkstudier. Han tenkte at i utgangspunktet så var nok sikkert poenget med pilegrimsreise bra, men slik det var i dag, så kostet det hele ca. 8 000 dinarer (ca 34 000 kr.). Ikke nok med at det var dyrt, men pengene gikk også med til å smøre et regime han overhode ikke ville finansiere.

Indirekte ville han da finansiert steining av journalister som sa det

de mente, nekte jenter å sykle og diverse undertrykking utført av et udemokratisk styre. Om han hadde hatt 8 000 dinarer, ville han da heller gitt dem til en fattig her i landet som trengte det og håpe på at Allah ville sett med velvilje på den vurdering.

Min venn og språklærer er ikke noen rik mann, han er heller fattig, han også. Han har ikke noe fast arbeid, men arbeider som en slags «løsarbeider» på skolen der jeg studerer. Han er skilt og har en liten datter som han sjelden får se. Hans far har et lite jordstykke ganske så fint plassert utenfor byen her vi bor som ville vært et ideelt sted for å drive med honningproduksjon. For å komme i gang med dette trenger min venn 8 000 dinarer til å kjøpe kuber, bier og utstyr. Han er en stolt mann og har ikke spurt meg om en eneste dinar i lån. Om jeg hadde tilbudt ham det, ville han nok ganske så sikkert avslått. Han sier han vil fortsette å jobbe til han får råd til å realisere dette prosjektet.

Den som gjøre en pilegrimsreise til Mekka, vil få alle sine synder hittil i livet tilgitt. Det koster altså 8 000 dinarer. Jeg kunne også meddele den dystre historien vi har i kristendommen med at mennesker valfartet til Rom og andre steder for å få sine synder tilgitt. Om hvordan Vatikanet og paven melket fattige mennesker for penger slik at de selv kunne leve i luksus. Jeg kunne fortelle om hvordan den godeste Luther fikk dette helt opp i vrangstrupen. For et av kjernepunktene i den kristne teologien er jo at ved troen alene, sola

fide, blir vi tilgitt alle våre synder – de vi har gjort og de vi kommer til å gjøre.

Vi trenger ikke å reise på noen pilegrimsreise eller betale avlat til et korrupt system. Jeg kunne meddele min venn at i følge kristen tro så kan jeg be Jesus om tilgivelse hvor som helst, i bilen langs veien om jeg vil – og Jesus vil tilgi, ved troen alene.

Min venn reagerte ganske så rart på dette. Han smilte og sa «Sahâ», som betyr noe i retning av «helse» og som brukes som en gratulasjon eller en lykkeønsking: Så bra for deg! Gratulerer. Du er heldig. Så vendte vi tilbake til språkstudiene.

Om jeg bare kunne fått formidlet og fått han til å forstå at det er ikke bare jeg som er heldig, han kan bli like heldig han også. Da gjør det egentlig ikke noe om vi sluntrer litt unna studiene av og til.

*Mvh utsendingene deres
i et veldig mye varmere land*

Hvor mange elever er det i DELKs skoler, hvor mange er det i 1. klasse, hvem er rektor og hvem er styreleder?

Oversikt over DELKs skoler pr. september 2016

Skole	Sted	Årstrinn	Antall elever	Ant. 1. klassinger	Antall ansatte	Rektor	Styreleder
Bjerkely	Re	1 – 7	48	5	15	Mathias Døvik	Jan Rønning
Granly	Tønsberg	1 – 10	234	14	53	Eirik Grytnes	Egil Husby
Moe	Sandefjord	1 – 10	136	10	32	Victoria Holte	Arne Ludvigsen
Ryenberget	Oslo	1 – 10	191	25	35	Jørn Heggestad	Trond Stokke
Skauen kr.	Skien	1 – 10	191	32	44	Karsten Grytnes	Robert Andersen
		Sum	800	86	179		

Jesus i hverdagen - Kvitsund 2016

Foto: Erling Ranrud

Det er ikke så mye hverdagslig med 120 ungdommer på leir. DELKs sommerleir for ungdom på Kvitsund samlet i år rekordmange deltakere. I alle fall så lenge leiren har funnet sted ved denne vakre videregående skolen langt oppi Telemark et sted.

«Vi må ha et tema som gjør at leiren blir mer enn bare en boost. Det skjer ofte når vi drar på leir at vi får godt åndelig påfyll og gode opplevelser, men når hverdagen kommer, dumper vi ned igjen i den samme gamle åndelige tørken». Dette sitatet er notert fritt etter hukommelsen etter en samtale med noen av medarbeiderne til leiren i våres en gang. Derfor valgte vi temaet «Jesus i hverdagen».

Jesus bor ikke bare på leir. Han vil ikke bare være der kristne venner sam-

les. Jesus vil være der du er! På skolen, hjemme, på bussen – overalt. Store deler av undervisningen hadde derfor fokus på hvordan vi kan og bør leve som kristne i hverdagen der vi er.

Dagene besto av kveldsmøter hvor ungdommene i stor grad bidro selv. Sang og musikk ble ledet av et fabelaktig team bestående av ungdom fra flere av menighetene våre. Ellers var det bibeltimer, seminarer, misjonsaksjon, besøk av tilsynsmannen og utsendesgudstjeneste med nattverd. Temaet «Jesus i hverdagen» gjennomsyret hele stevnet. Noe av det viktigste ungdommene fikk beskjed om å ta med seg hjem, var de fire B-ene. Unnskyld. De fem B-ene. Bibel, Bønn, Brødrufelleskapet, Brødsbrytelsen og Beveren. Bever? Hvorfor har den sneket seg inn? Spør

en ungdom som var på leiren!*

I tillegg til møtene besto leiren av massevis av mindre hverdagslige ting som kanopadling med provianthamstring i Kviteseid, fotball og volleyball i øsende, pøsende regnvær, superquiz med leirsjef Mattis, frivillig ryggplask fra badebrygga (gjør fremdeles litt vondt å tenke på), pizzasteking med korridorsniking nattetid og høyst ualminnelige latterutbrudd. Det skulle ikke forundre meg om nye vennskapsbånd ble knyttet også. Noen sikkert tettere enn andre.

Årets misjonsaksjon dro inn 31 237 kr. Vi tror det er rekord! I år samlet vi inn til SAT-7, en tv-kanal som produserer kristne programmer og skole-TV for flyktninger i Midtøsten. Mange av disse flyktingene mangler to essensielle ting: skole og kjennskap til Jesus Kristus. SAT-7 bidrar til både til TV-skole for barn og barneprogrammer der barn blir kjent med Jesus. Se nettsidene til NMS for mer informasjon.

Kjære lesere av Underveis. Vær med å be for ungdommene våre og hjelp dem til å leve et liv sammen med Jesus. Midt i hverdagen.

Av Erling Ranrud, leirprest

**Bever. I C. S Lewis' bøker om Narnia møter barna en bever i skogen. Hr. Bever gjør to ting. Først forteller han barna hvem Aslan (allegori til Jesus) er, deretter viser beveren dem veien til ham slik at de kan se ham selv. Beveren er altså en veiviser. Kanskje du kan være en bever for en ungdom du kjenner?*

Foto: Karl Erik A. Kjær

Takknemlige deltagere på "Vi over 50"

Fornøyde deltagere på "Vi over 50", samlet utenfor Bondal Fjellstue.

Årets samling "Vi over 50" trakk igjen fullt hus på Bondal Fjellstue. Arrangementet gikk av stabelen i tidsrommet 25.-29. juli.

Godt åndelig fellesskap, flere dager med fint turvær, samt maten og fellesskapet rundt bordene må berømmes. Godt vertskap hadde vi i Oddveig og Herman Næss, mens Reidun og Rag-

nar Hansen sto for den velsmakende maten. Pianist var Alf Henrik Engen, som også vant quizen en av kveldene. Undertegnede var leirprest og hadde bibeltimene med temaer om det kristne fellesskap: fellesskapets grunnlag, omfang, liv og tjeneste og grenser.

Tekst og foto: Boe Johannes Hermansen

Bibelleir på Bondal i august

Tone Heian og Torill Askjer var vertskap og tok imot oss i strålende solskinn. Kristoffer Hansen Ekenes var leirprest og holdt bibeltimer fra Salmenes bok.

Det var både inspirerende og lærerikt. I Gud Faders hender er jeg glad og fri, var leirsangen vår. Vi kom fra forskjellige samfunn, men smeltet godt sammen og ble som en stor familie allerede første kvelden. Det var mye sang og musikk, piano, mandolin, allsang og solosang. Fredagen startet med svak, vakker musikk. Stille tid, bønn og frokost. Stillheten gjør godt for sjel og sinn. Jesus sier: Kom avsides med meg og hvil dere litt. Kari, Reidun og Solveig stod for kjøkkentjenesten, det smakte veldig godt. De lange turene kan vi ta til neste år, for været ble ikke helt som forventet. Takk for en fin langhelg, med Guds ord i sentrum, og om Gud vil møtes, vi igjen neste år.

*Fra hyttetoka
v/ Brith Nygaard og Brit Helene Bøe*

TFD

Fire fornøyde deltagere på sommerens bibelleir.

Åpen fjellstue på Bondal i høstferien

Bondal har fjellstuedrift i høstferieuka fra 3. til 7. oktober. Ønsker du noen dager i fjellet til høsten, ønsker vi deg velkommen!

Du bestemmer selv hvor langt opphold du ønsker. Dagsprogram og meny finner du nedenfor.

Opplegget vil i stor grad være fritt med mye tid til tur. Vi vil arrangere fellestur til Gaustatoppen tirsdag og Bonsnos torsdag dersom været tillater det.

Denne gangen kan du være fjellstuegjest og ikke leirdeltager. Det betyr at du slipper oppvask, matlaging og utvasking.

Når du melder deg på, kan du si hvor mange dager du/dere ønsker å være der. Det går fint å booke rom for eksempel fra onsdag til fredag.

Dagsprogram:

8-10: flexifrokost m/ord for dagen ca. kl 9

15: kaffemat for de som er på hytta

18: felles middag

Meny:

Mandag

- Rømmegrøt og spekemat

Tirsdag

- Kjøttkaker, poteter og grønnsaker

Onsdag

- Kyllinggryte m/ ris og salat

Torsdag

- Lasagne

Fredag

- rester/ suppe m/ rundstykker

Bestilling av rom

Kontakt Katrine Helland på e-post katrine@egil.net eller telefon 479 03 745.

Høstdugnad på Bondal

Høstdugnad

Noter at det blir høstdugnad på Bondal Fjellstue fra 14. til 16. oktober. Det er mye som skal gjøres på fjellstua i år, blant annet maling og opparbeiding av uteområdet rundt lillehytta. Derfor oppfordres leserne til å melde seg på og delta på høstdugnaden.

Påmelding til dugnaden gjøres ved å ringe vedlikeholdsleder Knut Bergan, telefon 33 31 69 14 eller 411 60 634.

Bondalleir for 6. og 7. klasse

Fra 30. juni til 3. juli var det 6.-7.-klasseleir på Bondal. 37 leirdeltakere fra Vestfold og Telemark var med.

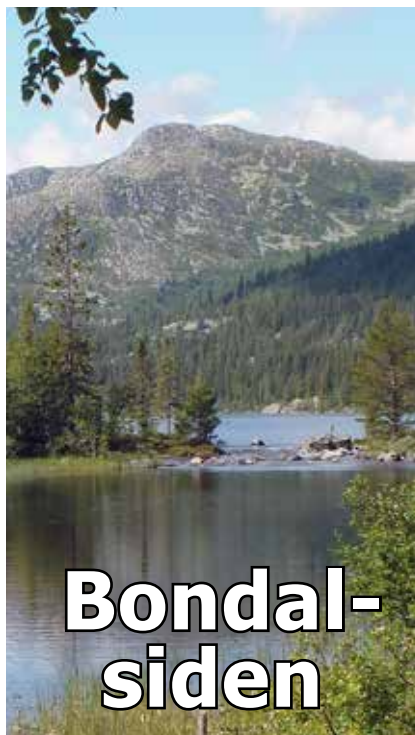
Leirens tema var «Du er ... konge-barn, elsket og på vandring». Etter bibeltimene var det gruppesamlinger med oppgaver, diskusjoner og fordypning.

Fredag var det tur til snaufjellet, og noen gikk mot Bonos, men på grunn av været valgte de å snu. Lørdag var det natursti til Heddevann. Ved Heddevann grillet vi, padlet i kano og noen badet i et ganske **kaldt vann**. Lørdag kveld var det underholdning, latter og moro.

På søndag samlet vi inn 3414 kr i kollekt til MaritaUng som er Marita-stiftelsens arbeid blant unge mennesker i faresonen for rus. Marita Ung takker for gaven!

Jeg sitter igjen med en opplevelse av at dette ble en god leir både for deltagerne og for lederne. Vi ble bedre kjent, bedre kjent med Jesus, og vi fikk være i hans vakre natur.

Kavita Kristine Asp Gjervoldstad, leirsjef

Bondal fjellstue

Adressen til fjellstua er:
Bondal fjellstue, Bondal, 3697 Tuddal
Gå inn på www.delk.no/bondal
for mer informasjon og nyheter om fjellstua.

Ny innkjøpsansvarlig på Bondal Fjellstue

Vi ønsker å takke Knut Næss for den store innsatsen han har bidratt med i Bondal Fjellstue. Innkjøpsansvarlig har en meget sentral rolle i den daglige driften av fjellstua. Videre er vi veldig takknemlige for at Håkon Gjelstad fra Tønsberg har sagt ja til å ta over denne oppgaven.

Støttemedlemskap og gaver

Vi minner om støttemedlemskap som koster 250 kr i året. Det har de siste årene blitt gjort betydelige forbedringer på Bondal.

Derfor er vi veldig takknemlig for støttemedlemskap og gaver. Det betyr mye for økonomien, og gjør at vi kan holde utleieprisene på et moderat nivå.

Betaling for støttemedlemskap og eventuelle gaver kan sendes til konto nr. 2680 07 50503.

Leie Fjellstua?

Kontakt Ester Bettum på telefon 997 12 468 eller send en e-post til: ek-bettu@online.no.

Ester har oversikt over ledige helger og uker samt priser.

Vi oppfordrer menighetene til å benytte dette flotte og nyoppussede stedet til bibelgrupper, menighetsleire og samlinger av ulike slag.

Bondal Fjellstue er også åpen for private arrangementer. Fjellstua har stor kapasitet i forhold til utnyttelsen i dag.

Gå inn på delk.no/Virksomheter_Bondal fjellstue og benytt bookingoversikten for å se når fjellstua er ledig.

Spørsmål, kommentarer eller forslag

Har du spørsmål, kommentarer, synspunkter eller forslag angående Bondal Fjellstue? Kontakt en av de lokale kontaktpersonene, eller send en e-post til bondalstyret@delk.no.

Lokale kontaktpersoner for Bondal

HORTEN

Torill Askjer, tlf. 975 86 692
torill.askjer@gmail.com

OSLO

Bodil H. Thorsnes (varamedlem)
Tlf. 482 72 532
bodilthorsnes@hotmail.com

PORSGRUNN

Torstein Hvale (rådsmedlem)
Tlf. 35 51 32 77 / 922 18 970
torstein.hvale@sf.nett.no

SKIEN

Kathrine Rudsro (sekretær & styremedlem), tlf. 977 38 593
kathrinerudsro@gmail.com

NORDRE VESTFOLD

Tone Heian (styrerepr.)
Tlf. 33 06 08 87
tone.heian@hotmail.com

TØNSBERG

Kjell-André Bettum (styreleder)
Tlf. 954 50 814
kjellandrebettum@granlynskole.no

VEDLIKEHOLDSLEDER

Knut Bergan
Tlf. 33 31 69 14 / 411 60 634
knutbergan001@gmail.com

HUSMOR

Anita Gundersen
Tlf. 990 39 741
anigunde@gmail.com

Lutherske fordypningsdager 2016

Lutherske fordypningsdager (LF) i regi av FBB-Bjergvin og DELK-Bergen gikk av stabelen i DELK-kirken i Bergen 25.–28. august. Ca. 150 deltagere fra Norge, Danmark, Tsjekkia og USA fikk del i foredrag og samtaler under mottoet "Mennesket og Gud – synderen og frelseren".

Forumet har som målsetting å fremme innsikt og forståelse for sentrale og livgivende sannheter i klassisk luthersk tro og bekjennelse, særlig i møte med dagsaktuell forvirring. LF ønsker at dagene blir til oppbyggelse, frimodighet og hjelp til sjelesorg. I tillegg betyr sosialt samvær og kontakt med nye mennesker

mye. Slik var erfaringen også i år.

Talere var Jan Bygstad og Jon Magne Sønstabø, prester i DELK, Olav Rørtveit, lektor og prest, James Arne Nestingen og Steven D. Paulson, henholdsvis prof. em. og prof. ved Luther Seminary i St. Paul, Minnesota. I panelsamtalen deltok i tillegg Egil Morland, førsteamanuensis ved NLA.

Årets samling, som var den tredje i rekken, var i stor grad knyttet til Luthers stridsskrift mot Erasmus av Rotterdam, "Om den trellbundne viljen". En forkynners syn på menneskets vilje har avgjørende betydning på hva og hvordan det forkynnes. De fire dagene hadde hver sin overskrift: "Mennesket og Guds hel-

lighet", "Forkynnelsen og omvendelsen", "Skriften og frelsen" og "Kristus for oss i Ord og sakrament".

De 12 ulike foredragene/talene og gudstjenesten finnes på You Tube. Ellers henvises det til LF's facebookside for mer informasjon.

Neste års fordypningsdager er berammet til 31. august–3. september 2017, på samme sted, med tema: "Den lutherske forskjell". En komité med ungdom står i bresjen for arrangementet.

Tekst: Boe Johannes Hermansen

Foto: Nikolai Frøvik

Klipp fra Underveis i 1984

Kirken bygger i Skien

Fra Underveis nr. 2-1984

Da kirkebygget i Skien krets (Borgenheim) i de senere år har vist seg å være for lite, har det vært vurdert å bygge ny kirke. Etter avslag fra menighetsstyret for Telemark på søknad om å bygge ny kirkebygning på sørsiden av vår lokale skole på Skauen, besluttet kretsen å bygge om det eksisterende kirkebygget.

I tillegg til et relativt beskjedent påbygg kommer til dels omfattende restaureringsarbeider. Dette på grunn av at bygget er i dårlig bygningsteknisk forfatning. Her må det nytt gulv, vinduer, dører, innvendig og utvendig kledning og ny takstein til.

Julekortene

Fra Underveis nr. 3-1984

Joda, det er et mas hvert år. De skal helst bli ferdige i tide.

Og man skal helst rekke over flest mulig. MEN, hva med å starte tidligere? Kanskje skrive færre og heller la denne skrivingen bli en hyggestund i familien gjennom adventstida. La barna lage kort, både til sitt eget bruk og for de voksne. Prøv å bruke kristne motiver og skriftsteder som understreker julens innhold.

Tenk over hvem som best trenger hilsnene. Gamle, ensomme, mennesker i sorg, de langt hjemmefra osv. Tenk ikke på at dette er en tradisjon som må fortsette, men se det som en mulighet til å bringe varme og kjærlighet.

Husk å melde adresseforandring!

Har du flyttet, eller vil du ha bladet sendt til en annen adresse?

Ring telefon **33 35 93 50**
eller send en e-post til

underveis.abonnement@delk.no

Rekordstor 1. klasse ved Skauen kristelige skole

Mandag 15. august begynte 32 flotte førsteklasinger på Skauen kristelige skole.

Det var mye spenning da skoleklokka ringte og små og store entret gymsalen. Alle skolens 191 elever og personalet startet det nye skoleåret i gymsalen.

Skolens rektor, Karsten Grytnes, innrømmet også at han var rimelig

spent denne dagen. Han ønsket alle sammen et godt skoleår og minnet om Guds omsorg og trygghet. *Teksten er hentet fra Skauen skoles nettsider.*

Foto: Skauen kristelige skole

Nedenfor ser du bildet som sto på forsiden av Underveis nr 2-1984, også det fra Skauen skole.

Skolen har forlengst begynt på et nytt år. Her ser vi de yngste elevene ved Skauen skole i Skien – sammen med to av lærerne.

Aktuelle bøker

Pris hans navn

kan kjøpes fra bokselger i menigheten eller direkte fra DELK-forlaget. Ved forsendelse kommer porto i tillegg.

Boka har 218 titler og 281 sider. Alle sanger har notesetting og besifring. Pris: kr 250,-.

Fram til 1. oktober gis 10% rabatt. Selges fra DELK-forlaget.

Mester, på ditt ord

Søndagstekstene fra august 2016 til og med juli 2017.

Årets forfattere er Ingvald Andre Kårbø (første halvdel) og Anfin og Helge Skaaheim (siste halvdel).

Tekstkommentarer for tekstene for hver søndag.

Det er også bibelleseplan for uken som følger på.

En meget godt bok for studiegrupper og for egenstudie.

Lunde forlag. Pris kr 199,-.

Selges fra DELK-forlaget.

DELK-forlaget

Epost: delkforlaget@delk.no

Telefon: 33 35 93 52

DELK-forlagets nettbutikk finner du på <http://delk.no>, eller søk direkte på <http://delkforlaget.delk.no/>

Kjetil Klungland kommer til Granly

Fredag 28. oktober kl. 18.00 kommer Kjetil Klungland til Granly kirke for blant annet å dele tanker og følelser rundt ønsket om hevn, tilgivelse og livskvalitet.

Kjetil Klungland opplevde å miste sin far i ranet av NOKAS i 2004.

I oktober kommer han til Granly kirke, og der vil han gi oss et innblikk i sine egne refleksjoner, følelser og gjøremål rundt det å miste sin far i ranet.

Hva gjorde han den dagen, de neste ukene og månedene, og hvorfor?

Hvilke forberedelser hadde han gjort på forhånd, og hvilke utfordringer har han hatt?

Han vil også dele sine tanker og følelser rundt ønsket om hevn, tilgivelse og livskvalitet.

Kjetil Klungland. Foto: privat

Seniorgruppa arrangerer møtet som finner sted i Granly kirke fredag 28. oktober kl. 18.00.

Alle er hjertelig velkommen!

TFR

Dåp i Bergen

Den tredje juli var det igjen en stor høytidsdag i Bergen menighet: seks konvertitter fra islam ble døpt.

Etter to–tre måneders dåpsundervisning var det klart for å innlemmes i Guds rike og menigheten. Fem er fra Iran, én fra Afghanistan.

Med dette har vi i Bergen vel 30 iran-ske medlemmer, noe som så absolutt også setter sitt preg på menighetens liv og arbeid.

JB

DELKs julemesser 2016

Pr. i dag vet vi dette om høstens julemesser i DELK:

Bergen: 19. november kl. 14.00

Sandefjord: misjonskafe 30. oktober

Skien/Porsgrunn: 19. november

Oslo: 26. november

Tønsberg: 26. november

Nordre Vestfold og Horten: julemesse i Langgata i Horten 3. desember.

Av Stine N. Askjer

Arkivfoto: Lars Brekke

(fra julemessen på Ryen i 2015)

**Følg med på
www.delk.no**

Ny lærebok i kristendom for 5.–7. klasse

I slutten av august var en ny lærebok i kristendom for 5.–7. klasse ferdig fra trykkeriet.

Boken har fått navnet *Troens vei*.

Kristendommen før og nå. Dette er bok nummer to i en serie på tre bøker for mellomtrinnet. *Troens vei. Bibelkunnskap* var ferdig i fjor, og siste bok skal etter planen være ferdig i 2017. Den skal handle om andre religioner, livs-syn og filosofi.

Dette bokprosjektet er et samarbeid mellom flere kristne skoleorganisasjoner med Norsk lærerakademi (NLA) i spissen. Fra DELK deltar Ingunn Aar Jacobsen, lærer på Bjerkely skole, aktivt i arbeidet.

Bøkene har fått god mottakelse på skolene våre.

Tore Slettevik

Nytt orgel på plass i Granly kirke

Granly menighet vedtok for en tid tilbake å kjøpe nytt orgel, og samtidig ble det opprettet en komité som har arbeidet med saken det siste året.

Det gamle orgelet ble solgt til Kristian Heian og Bjørn Vidar Ulvedalen for kr. 5000.-, mot at de skulle demontere og frakte det vekk. Kristian har spilt i Granly kirke mange ganger, og Ulvedalen er hans lærer. Orgelet vil bli montert et sted i Hallingdal og brukt til undervisning. Ulvedalen har lovet at han kan spille på konserter på det nye orgelet senere.

Det nye orgelet er montert, men ikke stemt. Stemmingen skal gjøres senere og er en del av leveransen. Orgelet er plassert noe lenger fram enn før og har egen basskasse.

Det har spillebord motsatt av fasa-

den, slik at organisten ikke lenger ser direkte mot alteret. Det ble spurt på årsmøtet om vi kunne undersøke om spillebordet kunne flyttes, for eksempel til siden. Vi har undersøkt dette. Det krever en full og kostbar ombygging, og er derfor uaktuelt. Men vi kjøper et kamera / skjerm, som vil være en fullgod erstatning. Spillebordet kommer så langt fram at det vil være god kontakt med sangerne. Vi vil også kjøpe en bred benk, slik at organisten lett kan flytte seg til siden og se forbi orgelet når det er pauser.

Vi har vært litt usikker på fargen. Orgelet er i dag mursteinsrødt, og den fargen har vi bestemt å beholde. Men fargen må også stå i stil til den blanke fargen på pipene i fasaden. Siden vi beholder fargen, trengs det bare litt flikking og maling av basskassen, så

kan vi bestille stemming.

Det er laget et hakk i limtredegraderen for å få fronten på orgelet helt fram. Det er derfor støttet opp med to stolper ned til gulvet i kirken. Dette blir permanent, selv om vi har forsøkt å diskutere løsninger der gulvet på galleriet blir støttet opp på annen måte.

Vi har i den opprinnelige planen også ønsket å få et kobbel mellom manualene, slik at stemmene fra det ene manualet kan blandes med det andre og gi enda fyldigere lyd. Det er usikkert om det er mulig, men vi skal be om et tilbud.

Vi håper at orgelet er tatt i bruk før dette leses i Underveis.

Av Erik Gjelstad

Foto: TFR

Gudstjenester i Hardanger

Bergen Menighet begynte søndag 4. september med gudstjenester i Tørvikbygd bedehus

Bergen menighet er etter et lokalt initiativ fra Hardanger blitt forespurt om muligheten til å ha gudstjenester i Tørvikbygd bedehus. Den 4. september ble den første gudstjenesten holdt. Gudstjenesten ble ledet av prest Jan Bygstad, og Jon Magne Sønstabø var også med som representant for Bergen menighet.

Planen er i første omgang å ha en gudstjeneste i måneden, og menigheten vil besøkes av ulike prester fra kirkesamfunnet. Tørvikbygd ligger sentralt plassert i Hardanger, og Tørvikbygd bedehus er vigslet til kirkelig bruk, og er derfor meget godt egnet til formålet. Vi håper tilbudet vil bli tatt godt imot, og hva fremtiden vil bringe for videre arbeid overgir vi i Faderens hender.

Artikkelen er hentet fra Bergen menighets nettsider.

Kommer ikke Underveis?

Eller kjenner du noen som ikke får bladet i posten?

Ring telefon **33 35 93 50** eller send en e-post til

underveis.abonnement@delk.no

<i>Døpte</i>	<i>Født</i>	<i>Døpt</i>	<i>Menighet</i>
- Sedigheh Riahi, Bergen	03.08.1962	29.05.2016	Bergen
- Mahjan Jahangirpour, Bergen	23.08.1985	03.07.2016	Bergen
- Walid Ahmad Ziarman, Bergen	10.10.1993	03.07.2016	Bergen
- Ali Tariverdi, Bergen	16.09.1985	03.07.2016	Bergen
- Reza Ahmadi, Bergen	05.10.1985	03.07.2016	Bergen
- Siamak Alaei, Bergen	01.08.1987	03.07.2016	Bergen
- Mahmoud Adelasl, Bergen	06.11.1985	03.07.2016	Bergen

Vigde

- Lisbeth Viktoria Pena Hinojosa og Oddvar Gjuvslund, p.t. Arendal, viet i Siljan kirke 28.05.16
- Rebekka Stålerød, Andebu og Øyvind Sæleset, Kvelde, viet i Andebu kirke 04.06.16
- Helene Fahre, Skien, f.t. Oslo og Lars Halvor Kaasa, Tinn Austbygd, f.t. Oslo, viet i Gjerpen kirke 04.06.16
- Elise Fehn Olsen, Oslo og Matias Halsteinli Unsvåg, Oslo, viet i Nordstrand kirke 24.06.16
- Bjørg Margrethe Sletten, Skien og Marius Haugen, Larvik, viet i Tanum kirke, Larvik 25.06.16
- Reidun Irene Larsen, Kvelde og Olav Fossdal, Flekkefjord, viet i Hedrum kirke 02.07.16
- Marthe Fadum Lefsaker, Tønsberg og Ole Martin Sakrisvold, Tønsberg, viet i Skjee kirke 21.07.16
- Birte Thorsnes, Snarøya og Fredrik Grorud Øygard, Snarøya, viet på Sand i Stokke 06.08.16

<i>Døde</i>	<i>Født</i>	<i>Død</i>	<i>Menighet</i>
- Anne Marie Graver, Skien	1916	09.05.16	Skien
- Bjørg Sandbakken, Barkåker	1937	18.05.16	Tønsberg
- Karen Malene Kihle, Tønsberg	1923	25.06.16	Tønsberg
- Trygve Fevang, Sandefjord	1917	03.07.16	Sandefjord
- Reidar Rudolf Holmen, Sandefjord	1930	03.07.16	Sandefjord
- Finn Tollef Sletten, Stathelle	1959	07.07.16	Skien
- Harald H. Lian, Rødberg	1932	11.07.16	Nore
- Reidar Bredo Lie, Revetal	1930	27.07.16	Nordre Vestfold
- Gunnar Heggstad, Borre	1930	04.08.16	Horten

Antall innmeldte: 13. Antall utmeldte: 8.

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK)

DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

DELK holder følgende bekjennelses-skrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Rogaland, Hordaland og Østfold.

Signe og Georg Stensland har reist til Nord-Afrika.

- E-post: signe.minnesjord@gmail.com
- E-post: georgstensland@hotmail.com

Bank-kontoer for gaver til DELK

Husk at det skattefrie beløpet er øket til 25 000 kr fra 2016!

Gaver med skattefradrag til kirkebygg i Nordre Vestfold menighet eller til menighetsbidrag i Skien eller Porsgrunn menighet, settes inn på konto 3000 24 91210.

Skattefrie gaver ellers settes inn på konto 2420 22 11085.

Det kan være gaver til prestenes lønn, misjonen, eller prosjekter bestemt av menighetene selv.

Gaveformål må nevnes hver gang.

Første gang du bruker ordningen, må navn og personnummer oppgis, senere er det nok med bare navn.

Se også www.delk.no og klikk deg inn på Gaver til DELK.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte til:

- DELKs misjonsarbeid: konto 2400 19 51439
- Kirkebladet «Underveis»: konto 3000 27 13949
- Bergen menighet, kirkebygg: konto 3000 23 00512
- Dalane menighet, evangelisering: konto 3270.67.14080
- Nordre Vestfold menighet, ny kirke og skole: konto 1503 51 15541
- Skien menighet, kirkebygg: konto 1201 45 87746
- Sandefjord menighet, skolebygg: konto 3000 24 20259
- Granly menighet, nytt orgel: konto 1638 26 21437

DELKs misjonærer

Ingeborg Marie og Torkel Alfsvåg Ekenes med datteren Eirin Helene reiste til Japan i slutten av august 2014. Brage Johan ble født i Japan 2. januar i år. Perioden er på seks år, og de to første årene er det språkopplæring.

Blogg: www.tonbotidende.com

Bruk følgende e-post adresser:

- Til Ingeborg Marie: imajanoma@gmail.com
- Til Torkel: tae@nms.no

Husk

- å BE for våre misjonærer og følg med på bloggen, og send dem gjerne en hilsen.
- at du kan BLI FAST GIVER til DELKs misjonsarbeid via avtalegiro (se over).

DELKs menigheter, kirker, skoler, kontaktpersoner og adresser

DELKs HOVEDKONTOR

Åslyveien 19, 3170 Sem
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Rolf Ekenes
Telefon: 900 91 562
E-post: tilsynsmannen@delk.no

MENIGHETER, KIRKER, PRESTER OG ELDSTE

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
Jan Bygstad, prest Bergen og Sotra
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 970 87 699
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Gunnar Johnstad, eldste
Telefon: 918 86 929
E-post: gjohnst@online.no
Jon Tore Lie, eldste
Telefon: 952 95 554
E-post: jotol@online.no

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
Vidar Klepsvik, eldste
Telefon: 450 43 319
E-post: vklepsvi@online.no

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Jan Roald Dahlstrøm, prest
tlf. 467 65 734
epost: jan.roald.dahlstrom@delk.no
Jan Hetland, eldste
Telefon: 907 43 877
E-post: jan.hetland@dabb.no

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L Ludvigsen, kontaktperson
Telefon: 920 17 522
E-post: john@ludvigsen.no

Kristiansand, Sodal bedehus

Morten Askjer, fung. prest
Telefon 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Leif Skåra, eldste
Telefon 957 87 680
e-post: leif@skaara.net

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Ivar Haug, kontaktperson
Telefon: 905 25 326

Nordre Vestfold, Døvik kirke

Døvikveien 4, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Torgeir Døvik, eldste
Telefon: 482 72 792
E-post: tdovik@gmail.com
Kåre Solberg, eldste
Telefon: 920 33 761
E-post: ks@kremar.no
Eirik Thorvaldsen, eldste
Telefon: 458 82 463
E-post: eirthor@gmail.com

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Ulf Asp, prest
Telefon: 916 70 827
E-post: ulf.asp@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 906 28 073
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Telefon: 954 74 800
E-post: elisabeth.fehnolsen@delk.no
Egil Helland, eldste
Telefon: 913 15 555
E-post: egil@egil.net
Andreas Thorsnes, eldste
Telefon: 911 70 395
E-post: andreas@urbania.no

Porsgrunn, Borgeskogen kirke

Åmotbakken 4, Porsgrunn
Jens Bjørnsgård, fung. prest
Se Skien
Gunnar Hvale, eldste
Telefon: 995 10 126
E-post: gunnarhvale@hotmail.com
Rune Høvås, eldste
Telefon: 930 03 573
E-post: rune.hovas@sf-nett.no

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
Terje Simonsen, eldste
Telefon: 415 15 141
E-post: terje.simonsen@delk.no
Hans Åge Guren, eldste
Telefon: 920 49 270
hans-aage@hotmail.com

Sauherad/Midt-Telemark, Akkerhaugen kirke

Norsjølia 6, 3812 Akkerhaugen
Se Skien

Skien, Borgenheim kirke

Grensegaten 73, 3714 Skien
Jens Bjørnsgård, prest
Telefon: 928 49 725
E-post: jens.bjornsgard@delk.no
Fred Arve Fahre, eldste
Telefon: 414 74 218
E-post: fredarve@hotmail.com
Fredrik Minnesjord, eldste
Telefon: 404 13 542
E-post: fm@brevini.no
Magnus Minnesjord, eldste
Telefon: 473 99 900
E-post: minnesjord.holding@gmail.com

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
Jan Erik Askjer, prest
Telefon: 976 62 727
E-post: jan.erik.askjer@delk.no
Erik Gjelstad, eldste
Telefon: 930 09 981
E-post: ergjelst@online.no
Svein Minnesjord, eldste
Telefon: 957 28 082
E-post: s-minnes@online.no
Anders Rønningen, eldste
Telefon: 942 42 226
E-post: ronningenanders@gmail.com

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 996 12 822
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Haavard Kirkeng, eldste
Telefon: 932 53 715
E-post: hkirken@online.no

GRUNNSKOLER

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Re: Bjerkely skole

Hengsrudveien 662, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3714 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole,

Postboks 70 Lofte-Eik, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

Dei skal gå til den heilage byen

Dei skal gå til den heilage byen,
dei skal samlast i himlen ein gong.
Dei skal undrande gå gjennom porten
til ei ukjend verd,
til eit anna liv.
Dei skal syngja, syngja, ja, syngja
ein ny, jublande song.

² Dei skal minnst den blømande jorda
og dei fagraste sumrane der.
Dei skal gløyma det vonde og
tunge i ei gamal verd,
i eit liv som var.
Dei skal syngja, syngja, ja, syngja
ein ny, jublande song.

³ Dei skal møte dei trufaste vener
som dei miste på jorda ein gong,
og med englar og heilage leika
i Guds paradís.
Dei skal dansa der.
Dei skal syngja, syngja, ja, syngja
ein ny, jublande song.

⁴ Dei skal møte den levande Herren,
dei skal skoda han slik som han er,
og forvandlast i ljós, bli han like.
Deira von han var,
deira liv han er.
Dei skal syngja, syngja, ja, syngja
ein ny, jublande song.

Tekst: Britt G. Hallqvist 1976 / Oscar Ahlen 1984 (v. 4)
O – Pål Sindre 1994, 1996, M – Egil Hovland
Salmen er nr. 847 i DELKs nye salmebok «Pris hans navn»